

GEMEENTE HARDENBERG

Bestemmingsplan

“Bestemmingsplan Buitengebied Hardenberg,
herinrichting sportpark Moscou”

9 april 2013

Vastgesteld

“Bestemmingsplan Buitengebied Hardenberg, herinrichting sportpark Moscou”

Plan: “Bestemmingsplan Buitengebied Hardenberg, herinrichting sportpark Moscou”
IMRO-idn: NL.IMRO.0160.0000BP00193-VG01
Plantype: Bestemmingsplan
Status: Vastgesteld

Inhoudsopgave

TOELICHTING 5

HOOFDSTUK 1	INLEIDING	6
1.1	AANLEIDING	6
1.2	LIGGING VAN HET PLANGEBIED	6
1.3	DE BIJ HET PLAN BEHORENDE STUKKEN	6
1.4	HUIDIGE PLANOLOGISCHE REGIEM	7
1.5	LEESWIJZER	8
HOOFDSTUK 2	DE HUIDIGE SITUATIE	9
2.1	DE HISTORISCHE ONTWIKKELING VAN BERGENTHEIM	9
2.2	LANDSCHAPPELIJKE ASPECTEN	9
2.3	HET PLANGEBIED	11
HOOFDSTUK 3	PLANBESCHRIJVING	13
3.1	GEWENSTE ONTWIKKELING	13
3.2	VERKEER EN PARKEREN	14
HOOFDSTUK 4	BELEIDSKADER	15
4.1	RIJKSBELEID	15
4.2	PROVINCIAAL BELEID	15
4.2	GEMEENTELIJK BELEID	23
HOOFDSTUK 5	MILIEU-ASPECTEN	28
5.1	GELUID	28
5.2	BODEMKWALITEIT	29
5.3	LUCHTKWALITEIT	29
5.4	EXTERNE VEILIGHEID	31
5.5	MILIEUZONERING	32
5.6	FLORA & FAUNA	34
5.7	ARCHEOLOGIE & CULTUURHISTORIE	35
5.8	VORMVRIJE M.E.R-BEOORDELING	37
HOOFDSTUK 6	WATERASPECTEN	39
6.1	VIGEREND BELEID	39
6.2	WATERPARAGRAAF	40
HOOFDSTUK 7	JURIDISCHE ASPECTEN EN PLANVERANTWOORDING	41
7.1	INLEIDING	41
7.2	OPZET VAN DE REGELS	41
7.3	VERANTWOORDING VAN DE REGELS	42
HOOFDSTUK 8	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	44
HOOFDSTUK 9	INSPRAAK & VOOROVERLEG	45
9.1	VOOROVERLEG	45
9.2	INSPRAAK	45

9.3	ZIENSWIJZEN.....	45
BIJLAGEN BIJ DE TOELICHTING		46
BIJLAGE 1	FLORA & FAUNA ONDERZOEK.....	47
BIJLAGE 2	STANDAARD WATERPARAGRAAF	48

TOELICHTING

HOOFDSTUK 1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

De gemeente Hardenberg is voornemens om sportpark Moscou te Bergentheim her in te richten. De herinrichting gaat uit van het kantelen van sportveld 3 (meest zuidelijke veld), zodat er aan de noordzijde van veld 3 ruimte vrij komt voor de realisatie van een (kunstgras)pupillenveld. Tevens voorziet voorliggend bestemmingsplan in de mogelijkheid om de bestaande garageboxen in noordoostelijke richting te verplaatsen. Tot slot biedt het bestemmingsplan de planologische ruimte om de huidige accommodatie ten noorden van deze garageboxen in de toekomst mogelijk uit te kunnen breiden.

De ontwikkeling van het initiatief op deze locatie is niet in overeenstemming met het vigerende bestemmingsplan, waardoor een bestemmingsplanherziening noodzakelijk is. In voorliggend bestemmingsplan zal worden aangetoond dat de herziening van het bestemmingsplan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening.

1.2 Ligging van het plangebied

Het plangebied is gelegen ten noordoosten van de kern Bergentheim, in het buitengebied van de gemeente Hardenberg. De bebouwde kom van Bergentheim is gelegen op korte afstand. Onderstaande afbeelding geeft de ligging van het plangebied weer.

Afbeelding 1.1: Ligging van het plangebied in het buitengebied van Hardenberg (Bron: Kadaster)

1.3 De bij het plan behorende stukken

Het bestemmingsplan “Bestemmingsplan Buitengebied Hardenberg, herinrichting sportpark Moscou” bestaat uit de volgende stukken:

- verbeelding (tek. nr. NL.IMRO.0160.0000BP00193-VG01) en een renvooi;
- regels.

Op de verbeelding is de bestemming van het bewuste perceel aangegeven. In de regels zijn bepalingen opgenomen om de uitgangspunten van het plan zeker te stellen. Het plan gaat vergezeld van een toelichting. De toelichting geeft een duidelijk beeld van het bestemmingsplan en van de daaraan ten grondslag liggende gedachten maar maakt geen deel uit van het juridisch bindende deel van het bestemmingsplan.

1.4 Huidige planologische regiem

Het plangebied is voor het grootste gedeelte gelegen binnen het plangebied van het bestemmingsplan "Recreatie-terrein Moscou" (vastgesteld d.d. 29 december 1970 en goedgekeurd door G.S. op 13 september 1971). De kleine uitbreiding om te herinrichting te realiseren is gelegen binnen het plangebied van het bestemmingsplan "Buitengebied Hardenberg" van de gemeente Hardenberg. Het bestemmingsplan "Buitengebied Hardenberg" werd op 26 april 1989 vastgesteld door de raad van de gemeente Hardenberg. Op 12 december 1989 werd het bestemmingsplan, met uitzondering van een aantal onderdelen, goedgekeurd door Provinciale Staten van de provincie Overijssel. Figuur 1.2 bevat een uitsnede van het bestemmingsplan "Buitengebied Hardenberg".

Afbeelding 1.2: Uitsnede bestemmingsplan "Buitengebied Hardenberg" (Bron: Gemeente Hardenberg)

De gewenste ontwikkeling is niet passend binnen het huidige bestemmingsplan. Zowel binnenplanse als buitenplanse afwijkmogelijkheden zijn niet toereikend. Een bestemmingsplanherziening is derhalve noodzakelijk. Voorliggend bestemmingsplan voorziet hierin.

1.5 Leeswijzer

Na deze inleiding wordt in hoofdstuk 2 een beschrijving van de huidige situatie van het plangebied gegeven.

Hoofdstuk 3 bevat de planbeschrijving.

In hoofdstuk 4 wordt ingegaan op het beleidskader. Hierin wordt het beleid van de provincie Overijssel en de gemeente Hardenberg beschreven.

In hoofdstuk 5 passeren alle relevante milieu- en omgevingsaspecten de revue.

Hoofdstuk 6 gaat in op de wateraspecten.

In de hoofdstukken 7 en 8 wordt respectievelijk ingegaan op de juridische aspecten/planverantwoording en de economische uitvoerbaarheid van het project.

Hoofdstuk 9 gaat in op de maatschappelijke uitvoerbaarheid.

HOOFDSTUK 2 DE HUIDIGE SITUATIE

2.1 De historische ontwikkeling van Bergentheim

Oorspronkelijk was Bergentheim een esdorp ten westen van de huidige kern. Dit is het huidige Oud-Bergentheim. In 1840 had Bergentheim 32 huizen met 243 inwoners. De huidige kern kwam pas echt tot ontwikkeling door de vervening van de veengebieden ten oosten van Bergentheim. Deze gebieden werden aangekocht door Isaac Antoni van Roijen (1800-1868) en afgegraven. Na zijn dood werd de onderneming voortgezet onder de naam N.V. Veenderij Erven Mr. I.A. Van Royen. Deze bouwden in 1890 een turfstrooiselfabriek. De turfstrooiselfabriek werd in 1948 gesloten. Later vestigde de Wavin zich aldaar om rioolputten te maken, maar ook deze vestiging is gesloten en het terrein is nu onderdeel van Toppoint BV. Ook was in Bergentheim jarenlang een grote bakkerij gevestigd, deze is echter ten gevolge van fusies weggesaneerd. Tegenwoordig heeft Bergentheim ca. 1.400 huizen met ca. 3.500 inwoners.

Waar vroeger het Bergentheimer Veen was, is Bergentheim ontstaan. Het veenlandschap heeft een belangrijke rol gespeeld in het ontstaan van Bergentheim. Het plangebied is gelegen ten noordoosten van de kern Bergentheim in het buitengebied. Het plangebied valt onder 'Bergentheim-Zuid'. In de volgende paragraaf wordt ingegaan op de landschappelijke ontwikkeling van het plangebied.

2.2 Landschappelijke aspecten

2.2.1 Ontstaansgeschiedenis cultuurlandschap

1830

In 1830 was het gebied nog een onaangetast hoogveengebied (het Bergentheimerveen), vergelijkbaar met het hoogveen int het nabijgelegen natuurreservaat Engbertsdijksvenen. Op de stuwwal ontstonden kleine buurtschappen, waaronder Sibculo. Vermeldenswaardig is dat hier sinds 1406 een klooster aanwezig was. De dijk die Sibculo en Mariënberg met elkaar verbindt, was vroeger de toegangsweg van en naar het klooster. Rond 1850 werd het kanaal Almelo – De Haandrik gegraven. Dit kanaal mondt ten zuiden van Coevorden uit in de Overijsselse Vecht.

1905

Het gebied heeft zijn huidige vorm gekregen in de eerste helft van de 20e eeuw. Vanaf de hogere gronden langs de Vecht en de zuidrand bij Sibculo is het gebied ontveend. Vanaf 1900 zijn er ontwateringsloten gegraven. Het water werd afgevoerd via de hoofdwijk naar het kanaal Almelo – De Haandrik. Door de drooglegging kon turf (ontwaterd veen) worden gestoken en ontsluitingswegen worden aangelegd. Langs de ontsluitingswegen werden boerderijen gebouwd. Dit proces heeft tot de jaren '50 geduurd.

1960

Na de turfwinning werden de gronden in gebruik genomen door de landbouw. Daarbij ging het met name om akker- en tuinbouw.

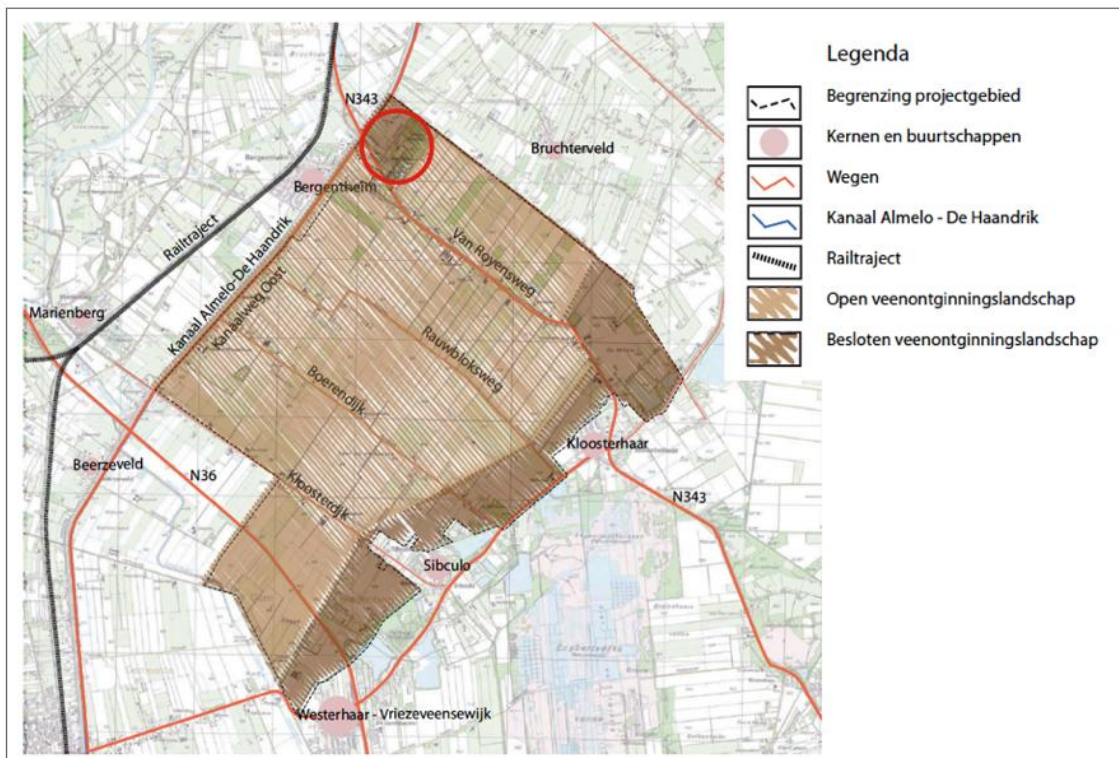
Hieronder zijn een drietal kaarten weergegeven, die de historische ontwikkeling van het gebied goed weergeven. De kaarten dateren uit de periodes 1830, 1905 en 1960.

Afbeelding 2.1: Historische ontwikkeling Hardenberg op historische kaarten uit 1830, 1905 en 1960 (Bron: Watwaswaar.nl)

Tegenwoordig

De geschiedenis van de veenontginningen is tegenwoordig nog steeds sterk herkenbaar in omliggend plangebied. De rechtlijnige structuur van het veenontginningslandschap is één van de kenmerken die het landschap identiteit geeft. Het gebied bestaat overwegend uit rechthoekige kavelpatronen en rechte wegen. Qua bebouwing is het 'Groninger' type in Bergentheim-Zuid een veel voorkomende ontginningsboerderij. Dit type kenmerkt zich door een groot volume en een eenduidige hoofdvorm van de bebouwing van voorhuis (woongedeelte), schuur en opstallen.

Afbeelding 2.2: Weergave huidig landschap Bergentheim-Zuid (Bron: LIK Bergentheim-Zuid)

In het landschap is een beperkt aantal wegen aanwezig, waarvan de meesten een rechtlijnige structuur hebben. De wegen verbinden in feite de stuwwal met het Vechtdal. Bijzondere wegen zijn:

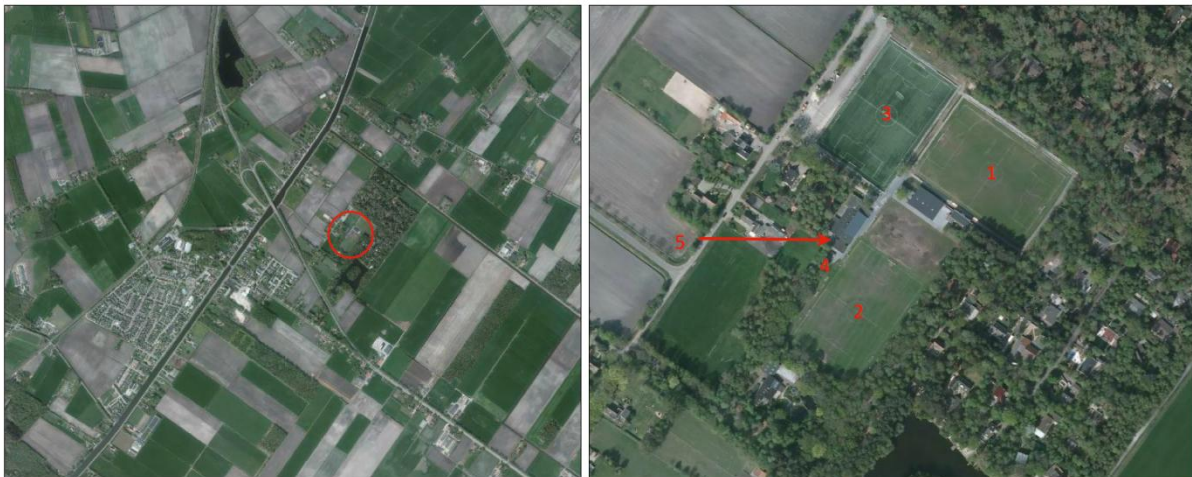
- de Kloosterdijk, dit is een kaarsrechte weg tussen het vroegere klooster van Sibculo en Marienberg;

- de Rauwbloksweg, dit is een openbare weg die grotendeels niet is bebouwd of beplant;
- de N341, vanwege het slingerende verloop ten opzichte van de overige kaarsrechte wegen.

In de loop der tijd zijn aan de ontginningsassen nieuwe woningen in diverse stijlen toegevoegd, waardoor tegenwoordig een gevarieerd beeld aan bebouwing aanwezig is. Het centrale deel van Bergentheim-Zuid wordt gekenmerkt door het ontbreken van beplanting. De aanwezige groenstructuur bestaat met name uit bomenrijen langs wegen, wegbermen en enige erfbeplanting. Vanaf de ontginningsassen en het kanaal Almelo-De Haandrik zijn er doorzichten en vergezichten naar het achterliggende open gebied. De gronden zijn voornamelijk in gebruik door de landbouw (weide of akkergrond). De niet-agrarische functies zijn voornamelijk te vinden langs de Kanaalweg Oost en in de buurt van de kernen aan de randen van Bergentheim-Zuid. De laatste jaren is een aantal agrarische bedrijven definitief gestopt. Onderhavig plangebied is gelegen in een wat meer besloten veenontginningslandschap. In de volgende paragraaf wordt het plangebied nader beschreven.

2.3 Het plangebied

De in dit bestemmingsplan besloten ontwikkeling vindt plaats op sportpark Moscou. Dit sportpark is gelegen ten noordoosten van de kern Bergentheim. Het sportpark wordt aan alle kanten begrensd door de Sportlaan. Omliggend gebied wordt gekenmerkt door de ligging van een bungalowpark (Bungalowpark Moscou), enkele verspreid liggende woningen en agrarisch gebied.

Afbeelding 2.3: Luchtfoto's van de ligging van sportpark Moscou in Bergentheim (Bron: Bingmaps)

Sportpark Moscou heeft de beschikking over een drietal velden. Het gaat hierbij om een hoofdveld met tribune (meest noordoostelijke veld, aangegeven met nummer 1 op afbeelding 2.3), een 2^e veld ten zuiden van het hoofdveld (aangegeven met nummer 2) en een kunstgrasveld grenzend aan de Sportlaan in het noordwesten van het Sportpark (aangegeven met nummer 3). De garageboxen bevinden op de locatie aangegeven met nummer 4. De mogelijke uitbouw van de accommodatie is aangegeven met de pijl en nummer 5. Tussen de Sportlaan en het kunstgrasveld bevinden zich de parkeerplaatsen. Het sportpark wordt gebruikt door voetbalclub V.V. Bergentheim.

Afbeelding 2.4: Foto's Sportpark Moscou (Bron: Website V.V. Bergentheim)

De gronden waar de belangrijkste ontwikkeling - het kantelen van veld 3 en zodoende creëren van ruimte voor een (kunstgras)pupillenveld – plaatsvindt, zijn voor het grootste gedeelte in gebruik als sportveld. Voor het overige zijn de gronden hier in gebruik als trainingsveld, groenstrook en voor een klein deel als woonperceel. De locaties voor de garageboxen en beoogde uitbouw van de accommodatie zijn in de huidige situatie onbebouwd.

HOOFDSTUK 3 PLANBESCHRIJVING

In hoofdstuk 2 is al ingegaan op de huidige situatie in plangebied. In dit hoofdstuk wordt op de ontwikkeling zelf ingegaan.

3.1 Gewenste ontwikkeling

De belangrijkste ontwikkeling betreft het kantelen van veld 3 (het meest zuidelijke voetbalveld), waardoor ten noordoosten van het gekantelde veld ruimte vrijkomt voor de aanleg van een (kunstgras) pupillenveld. Met deze herinrichting wordt nuttig gebruik gemaakt van de beschikbare ruimte, blijft er sprake van een compact en overzichtelijk sportpark en blijven de huidige groenstructuren zoveel mogelijk intact. Daarnaast is ervoor gekozen om in het bestemmingsplan ook direct ruimte te bieden aan het verplaatsen van de bestaande garageboxen naar een nieuwe locatie (aangegeven met nummer 3) en het planologisch ruimte bieden van een eventueel toekomstige uitbouw van de huidige accommodatie. Een weergave van de gewenste situatie is hieronder weergegeven.

Afbeelding: 3.1: weergave gewenste situatie

De afmetingen van het gekantelde veld bedragen 108 meter bij 72 meter. De afmetingen van het pupillenveld bedragen circa 72 meter bij 65,4 meter. Het realiseren van lichtmasten is niet overal toegestaan. Het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan geeft aan waar wel en geen lichtmasten zijn toegestaan. Voor wat betreft de planologische mogelijkheden ten aanzien van de uitbouw van de huidige accommodatie is (o.a. voor wat betreft het bouwvlak) aansluiting gezocht bij de bestaande bebouwingscontouren en is bepaald dat de bouwhoogte niet meer mag bedragen dan de bestaande bouwhoogte. De garageboxen worden niet hoger dan 3 meter. Om de herinrichting mogelijk te maken, wordt een gedeelte bosperceel gerood. Het is – op basis van artikel 4.4.2. lid 1 van de APV (Algemene Plaatselijke Verordening) verboden zonder vergunning van het college houtopstand te vellen of te doen vellen. Het in het eerste lid gesteld verbod geldt niet voor

houtopstand die wordt geveld als gevolg van de uitvoering van een (bouw)werk overeenkomstig een vastgesteld bestemmingsplan, een vastgesteld wijzigings- of uitwerkingsplan als bedoeld in artikel 3.6, leden a en b of een in werking getreden projectbesluit als bedoeld in artikel 3.10, lid 1 van de Wet ruimtelijke ordening. In voorliggend bestemmingsplan is een passend omgevingsvergunningstelsel opgenomen.

3.2 Verkeer en parkeren

3.2.1 Verkeer

Het huidige sportpark is en blijft ontsloten via de Sportlaan. De Sportlaan betreft een erftoegangsweg die voornamelijk gebruikt wordt door bestemmingsverkeer. De verkeersintensiteiten zijn laag, aangezien de Sportlaan alleen een ontsluitingsweg is voor bewoners van park Moscou. Daarnaast maken leden van de voetbalvereniging gebruik van de Sportlaan. Er is dus sprake van bestemmingsverkeer die bekend is met de aanwezigheid van het sportpark en de verkeersbewegingen die daarbij plaatsvinden. De Sportlaan is een openbare weg die berekend is op dergelijke intensiteiten. De gewenste ontwikkeling vormt geen aanleiding tot wijzigingen in de verkeersstructuur. De toe leidende wegen zijn berekend op de huidige en toekomstige aantallen verkeer, zowel op doordeweekse avonden als een zaterdag. Het percentage bestemmingsverkeer van en naar park Moscou is niet dusdanig groot dat een alternatieve ontsluiting noodzakelijk is. Derhalve levert het plan vanuit verkeerskundig oogpunt geen bezwaren op.

3.2.2 Parkeren

Op grond van het document 'Parkeerkencijfers – Basis voor parkeernormering' van het CROW kan worden bekeken of het huidige aantal parkeerplaatsen in relatie tot de ontwikkeling voldoende is. De parkeerkencijfers met betrekking tot het parkeren bij een sportveld hebben een ruime bandbreedte. De CROW-normen geven een kencijfer van 13 – 27 parkeerplaatsen per ha. netto terrein. Met betrekking tot het huidige aantal beschikbare parkeerplaatsen op het parkeerterrein is gebleken dat deze voldoen aan de parkeernorm. De ontwikkeling brengt een lichte toename aan parkeerdruk met zich mee. Het aantal parkeerplaatsen in de huidige situatie is voldoende om deze lichte stijging van de parkeerdruk op te vangen. De praktijk leert dat er ook regelmatig in de berm wordt geparkeerd, met name op de zaterdag. Het parkeren in de berm is toegestaan. Dit kan wellicht leiden tot een subjectief onveiligheidsgevoel bij omwonenden en weggebruikers. Het parkeren in de berm heeft echter als voordeel dat de weg (visueel) versmald wordt waardoor weggebruikers extra alert zijn en de snelheden daarop aanpassen. Uiteraard moet de doorgang gewaarborgd blijven voor overig verkeer en vooral hulpdiensten. Het parkeren in de berm levert echter geen acute verkeersonveilige situaties op, zowel op doordeweekse avonden als op de zaterdagen.

HOOFDSTUK 4 BELEIDSKADER

4.1 Rijksbeleid

4.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte is op 13 maart 2012 vastgesteld. De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) geeft een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau en heeft de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak en de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving vervangen. Tevens vervangt het een aantal ruimtelijke doelen en uitspraken in onder andere de Agenda Landschap en de Agenda Vitaal Platteland. Daarmee wordt de SVIR het kader voor thematische of gebiedsgerichte uitwerkingen van rijksbeleid met ruimtelijke consequenties.

In de SVIR heeft het Rijk drie rijksdoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren, instandhouden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de 13 onderwerpen van nationaal belang benoemd. Hiermee geeft het Rijk aan waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken. Buiten deze nationale belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid.

De drie hoofddoelen van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid kennen nationale opgaven die regionaal neerslaan. Opgaven van nationaal belang in Oost-Nederland (de provincies Gelderland en Overijssel) zijn:

- Het waar nodig verbeteren van de internationale achterlandverbindingen (weg, spoor en vaarwegen) die door Oost Nederland lopen. Dit onder andere ten behoeve van de mainports Rotterdam en Schiphol;
- Het formuleren van een integrale strategie voor het totale rivierengebied van Maas en Rijnakken (Waal, Nederrijn, Lek en de IJssel, deelprogramma rivieren van het Deltaprogramma) en de IJsselvechtdelta (deelprogramma's zoetwater en rivieren) voor waterveiligheid in combinatie met bereikbaarheid, ruimtelijke kwaliteit, natuur, economische ontwikkeling en woningbouw;
- Het tot stand brengen en beschermen van de (herijkte) EHS, inclusief de Natura 2000 gebieden (zoals de Veluwe);
- Het robuust en compleet maken van het hoofdenenergiernetwerk (380 kV), onder andere door het aanwijzen van het tracé voor aansluiting op het Duitse hoogspanningsnet.

4.1.2 Toetsing van het initiatief aan het rijksbeleid

Het rijksbeleid laat zich niet specifiek uit over dergelijke kleinschalige ontwikkelingen. Het initiatief raakt geen rijksbelangen zoals opgenomen in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte. Derhalve wordt geconcludeerd dat er geen sprake is van strijd met het rijksbeleid.

4.2 Provinciaal beleid

Het provinciaal beleid is verwoord in tal van plannen. Het belangrijkste plan betreft de Omgevingsvisie Overijssel 2009.

4.2.1 Uitgangspunten van de Omgevingsvisie Overijssel 2009

De Omgevingsvisie Overijssel 2009 betreft een integrale visie die het voorheen geldende Streekplan Overijssel 2000+, het Verkeer- en vervoerplan, het Waterhuishoudingsplan en het Milieubeleidsplan samen brengt in één document. Hiermee is de Omgevingsvisie het integrale provinciale beleidsplan voor de fysieke leefomgeving van Overijssel. De Omgevingsvisie is op 1 juli 2009 vastgesteld door Provinciale Staten en op 1 september 2009 in werking getreden.

De hoofdambitie van de Omgevingsvisie is een toekomstvaste groei van welvaart en welzijn met een verantwoord beslag op de beschikbare natuurlijke hulpbronnen en voorraden. Enkele belangrijke beleidskeuzes waarmee de provincie haar ambities wil realiseren zijn:

- door meer aandacht voor herstructurering wordt ingezet op een breed spectrum aan woon-, werk- en mixmilieu's; dorpen en steden worden gestimuleerd hun eigen kleur te ontwikkelen;
- investeren in een hoofdinfrastructuur voor wegverkeer, trein, fiets en waarbij veiligheid en doorstroming centraal staan;
- zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik bij bebouwing door hantering van de zogenaamde 'SER-ladder'; deze methode gaat ervan uit dat eerst het gebruik van de ruimte wordt geoptimaliseerd, dan de mogelijkheid van meervoudig ruimtegebruik wordt onderzocht en dan pas de mogelijkheid om het ruimtegebruik uit te breiden, wordt bekeken; hierbij is afstemming tussen gemeenten over woningbouwprogramma's en bedrijfslocaties noodzakelijk;
- ruimtelijke plannen ontwikkelen aan de hand van gebiedskenmerken en keuzes voor duurzaamheid.

4.2.2 De Omgevingsverordening Overijssel 2009

De provincie beschikt over een palet aan instrumenten waarmee zij haar ambities realiseert. Het gaat er daarbij om steeds de meest optimale mix van instrumenten toe te passen, zodat effectief en efficiënt resultaat wordt geboekt voor alle ambities en doelstellingen van de Omgevingsvisie. De keuze voor inzet van deze instrumenten is bepaald aan de hand van een aantal criteria. In de Omgevingsvisie is bij elke beleidsambitie een realisatieschema opgenomen waarin is aangegeven welke instrumenten de provincie zal inzetten om de verschillende onderwerpen van provinciaal belang te realiseren.

Eén van de instrumenten om het beleid uit de Omgevingsvisie te laten doorwerken is de Omgevingsverordening Overijssel 2009. De Omgevingsverordening is het provinciaal juridisch instrument dat wordt ingezet voor die onderwerpen waarvoor de provincie eraan hecht dat de doorwerking van het beleid van de Omgevingsvisie juridisch geborgd is.

4.2.3 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel 2009

De opgaven, kansen, beleidsambities en ruimtelijke kwaliteitsambities voor de provincie zijn in de Omgevingsvisie Overijssel 2009 geschetst in ontwikkelingsperspectieven voor de groene omgeving en stedelijke omgeving.

Om de ambities van de provincie waar te maken, bevat de Omgevingsvisie een uitvoeringsmodel. Dit model is gebaseerd op drie niveaus, te weten:

1. generieke beleidskeuzes;
2. ontwikkelperspectieven;
3. gebiedskenmerken.

Deze begrippen worden hieronder nader toegelicht.

4.2.3.1 Generieke beleidskeuzes

Generieke beleidskeuzes zijn keuzes die bepalend zijn voor de vraag of ontwikkelingen nodig dan wel mogelijk zijn. In deze fase wordt beoordeeld of er sprake is van een behoefte aan een bepaalde voorziening. Ook wordt in deze fase de zgn. 'SER-ladder' gehanteerd. Deze komt er kort gezegd op neer dat eerst bestaande bebouwing en herstructurering worden benut, voordat er uitbreiding kan plaatsvinden.

Andere generieke beleidskeuzes betreffen de reserveringen voor waterveiligheid, randvoorwaarden voor externe veiligheid, grondwaterbeschermingsgebieden, bescherming van de ondergrond (aardkundige en archeologische waarden), landbouwontwikkelingsgebieden voor intensieve veehouderij, begrenzing van Nationale Landschappen, Natura 2000-gebieden, Ecologische Hoofdstructuur en verbindingzones etc. De generieke beleidskeuzes zijn veelal normstellend.

4.2.3.2 Ontwikkelingsperspectieven

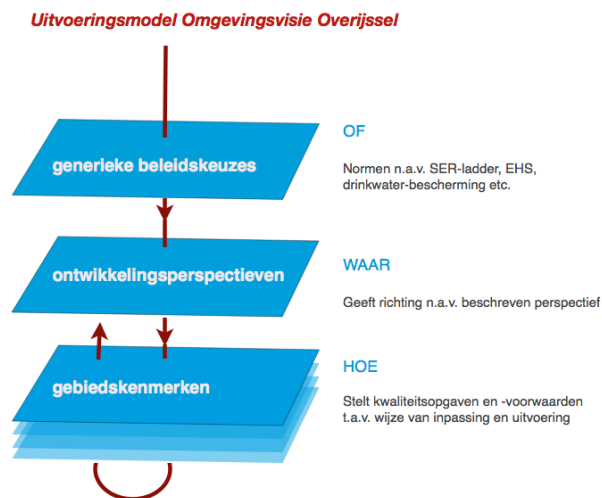
Als uit de beoordeling in het kader van de generieke beleidskeuzes blijkt dat de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling aanvaardbaar is, vindt een toets plaats aan de ontwikkelingsperspectieven. In de Omgevingsvisie is een spectrum van zes ontwikkelperspectieven beschreven voor de groene en stedelijke omgeving. Met dit spectrum geeft de provincie ruimte voor het realiseren van de in de visie beschreven beleids- en kwaliteitsambities.

De ontwikkelperspectieven geven richting aan wat waar ontwikkeld zou kunnen worden. Daar waar generieke beleidskeuzes een geografische begrenzing hebben, zijn ze consistent doorvertaald in de ontwikkelingsperspectieven. De ontwikkelingsperspectieven zijn richtinggevend en bieden de nodige flexibiliteit voor de toekomst.

4.2.3.3 Gebiedskennmerken

Op basis van gebiedskennmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisure-laag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en –opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. Het is de vraag ‘hoe’ een ontwikkeling invulling krijgt.

Aan de hand van de drie genoemde niveaus kan worden gezien of een ruimtelijke ontwikkeling mogelijk is en er behoefte aan is, waar het past in de ontwikkelingsvisie en hoe het uitgevoerd kan worden. Figuur 4.1. geeft dit schematisch weer.

Afbeelding 4.1: Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel 2009 (Bron: Provincie Overijssel)

4.2.4 Toetsing aan de uitgangspunten van de Omgevingsvisie Overijssel 2009

Indien het concrete initiatief wordt getoetst aan de Omgevingsvisie Overijssel ontstaat globaal het volgende beeld.

4.2.4.1 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

4.2.4.1.1 Generieke beleidskeuzes

Bij de afwegingen in de eerste fase “generieke beleidskeuzes” is met name artikel 2.1.4 van de Omgevingverordening Overijssel 2009 van belang.

Artikel 2.1.4 van de Omgevingsverordening Overijssel 2009 luidt als volgt:

2.1.4 Principes van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik

Bestemmingsplannen voorzien uitsluitend in andere dan stedelijke ontwikkelingen die een extra ruimtebeslag door bouwen en verhardten leggen op de groene omgeving wanneer aannemelijk is gemaakt:

- dat (her)benutting van bestaande bebouwing in de groene omgeving in redelijkheid niet mogelijk is;
- dat mogelijkheden voor combinatie van functies op bestaande erven optimaal zijn benut.

Toetsing van het initiatief aan de Omgevingsverordening Overijssel 2009

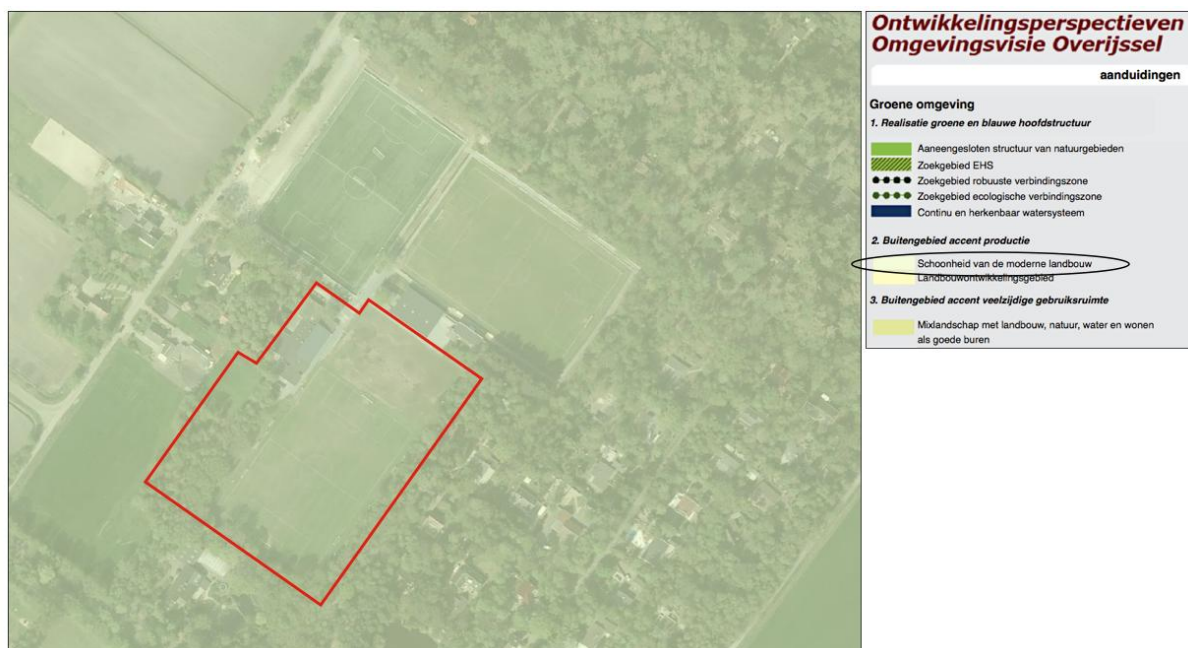
2.1.4 Principes van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik

De herinrichting van sportpark Moscou gaat uit van het kantelen van sportveld 3 (meest zuidelijke veld), zodat er aan de noordzijde van veld 3 ruimte vrij komt voor de realisatie van een (kunstgras)pupillenveld. Met deze herinrichting wordt nuttig gebruik gemaakt van de beschikbare ruimte en blijft er sprake van een compact en overzichtelijk sportpark. Er vindt geen onevenredig ruimtebeslag op de groene ruimte plaats. Hiermee is er sprake van 'zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik'.

Krachtens de Omgevingsverordening moet in het kader van de toelichting op het bestemmingsplan ook worden gemotiveerd dat de nieuwe ontwikkeling past binnen het ontwikkelingsperspectief die in de Omgevingsvisie Overijssel voor het gebied is neergelegd. Hieronder wordt onder het kopje 'ontwikkelingsperspectieven' uitgebreid op dit aspect ingegaan. Kortheidshalve wordt hiernaar verwezen.

4.2.4.1.2 Ontwikkelingsperspectieven

Het plangebied behoort tot het ontwikkelingsperspectief "Buitengebied accent productie – schoonheid van de moderne landbouw". In afbeelding 4.2. is een uitsnede van de perspectievenkaart behorende bij de Omgevingsvisie opgenomen.

Afbeelding 4.2: Uitsnede ontwikkelperspectievenkaart Omgevingsvisie Overijssel 2009 (Bron: Provincie Overijssel)

"Buitengebied accent productie"

Het plangebied behoort tot het ontwikkelingsperspectief 'buitengebied accent productie' met de aanduiding 'schoonheid van de moderne landbouw'. Deze gebieden zijn primair gebieden voor de landbouw die bijdragen aan de kwaliteit van de open cultuurlandschappen. Het omvat de gebieden waar het ruimtelijk raamwerk van

lanen, waterlopen, bebouwingslinten en bosstroken optimaal in harmonie is met de schaalvergroting van de landbouw. De beleidsambitie is gericht op het behoud van de herkenbaarheid van deze verschillende landschappen ten opzichte van elkaar en het accentueren van de verschillen en contrasten binnen deze landschappen.

Toetsing van het initiatief aan de “Ontwikkelingsperspectieven”

Het karakter van het gebied met menging van meerdere functies, waarbij de functie 'agrarisch' niet de hoofdfunctie is, maakt dan ook een nuancering ter zake van de begrenzing van het ontwikkelingsperspectief mogelijk. Het omliggende gebied wordt gekenmerkt door meerdere functies (bungalowpark en diverse verspreid liggende burgerwoningen). De gewenste ontwikkeling sluit goed aan op de bestaande diversiteit aan functies en brengt een versterking van een maatschappelijke functie met zich mee. In dit bestemmingsplan zal worden aangetoond dat de herinrichting geen belemmeringen met zich meebrengt ten aanzien van nabijgelegen functies.

4.2.4.1.3 Gebiedskenmerken

Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch-cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisurelaag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en –opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen.

1. De “Natuurlijke laag”

Overijssel bestaat uit een rijk en gevarieerd spectrum aan natuurlijke landschappen. Deze vormen de basis voor het gehele grondgebied van Overijssel. Het beter afstemmen van ruimtelijke ontwikkelingen op de natuurlijke laag kan ervoor zorgen dat de natuurlijke kwaliteiten van de provincie weer mede beeldbepalend worden. Ook in steden en dorpen bij voorbeeld in nieuwe waterrijke woonmilieus en nieuwe natuur in stad en dorp.

De locatie is op de gebiedskenmerkenkaart ‘de natuurlijke laag’ aangeduid met het gebiedstype “Hoogveengebieden (in cultuur gebracht)”. In afbeelding 4.3. is dat aangegeven.

Afbeelding 4.3: De natuurlijke laag: ‘Hoogveengebieden (in cultuur gebracht)’ (Bron: Provincie Overijssel)

“Hoogveengebieden (in cultuur gebracht)”

Op waterhuishoudkundig geïsoleerde plekken (waar het regenwater wordt vastgehouden) ontwikkelde zich in het zandgebied op kleine en grote schaal hoogveen; onder invloed van regenwater ontstonden veenmoerassen. Deze groeiden als een dikke spons van veenmossen steeds verder omhoog, los van het grondwater. De extreme zure en voedselarme omstandigheden leidden tot natte, slecht toegankelijke moerasgebieden, waar vrijwel geen boom kon groeien. De hoogveenrestanten worden gekenmerkt door een hoge waterkwaliteit, een hoge waterstand en een hoge natuurkwaliteit. Lokaal is sprake van “levend hoogveen” (veenaangroei). De ambitie is de hoogveenrestanten in stand te houden en op een aantal plekken het hoogveen opnieuw tot groei te brengen. Het open natte karakter is hierbij een belangrijke kwaliteit. De inzet is op de randen tussen de hoogveenrestanten en de hoogveenontginningsgebieden landschappelijk leesbaar te maken als ontgonnen deel van het oorspronkelijk veenlandschap. Zo ontstaat een samenhangend en leesbaar landschap in de hoogveengebieden en een overgang naar heide en schaalgraslanden eromheen.

Toetsing van het initiatief aan de “Natuurlijke laag”

Het van oorsprong voorkomende hoogveen is ter plaatse van het plangebied niet of nauwelijks nog herkenbaar. Derhalve zorgt de herinrichting niet voor een aantasting van de natuurlijke laag.

2. De “Laag van het agrarisch cultuurlandschap”

In het agrarisch cultuurlandschap gaat het er altijd om dat de mens inspeelt op de natuurlijke omstandigheden en die ten nutte maakt. Hierbij hebben nooit ideeën over schoonheid een rol gespeeld. Wel zijn we ze in de loop van de tijd gaan waarderen om hun ruimtelijke kwaliteiten. Vooral herkenbaarheid, contrast en afwisseling worden gewaardeerd. De ambitie is gericht op het voortbouwen aan de kenmerkende structuren van de agrarische cultuurlandschappen door óf versterking óf behoud óf ontwikkeling of een combinatie hiervan.

De locatie is op de gebiedskenmerkenkaart de “Laag van het agrarisch cultuurlandschap” aangeduid met het gebiedstype “Hoogveenontginningen”. In afbeelding 4.4. is dat aangegeven.

Afbeelding 4.4: De laag van het agrarisch cultuurlandschap: “Hoogveenontginningen” (Bron: Provincie Overijssel)

“Hoogveenontginningen”

Vanuit linten werd het omliggende hoogveengebied middels opstreckende verkavelingen, vrij kleinschalig, grotendeels ontgonnen. Dit was het gevolg van de wens tot vergroting van het landbouwareaal (boekweit brand cultuur). Diepe afwateringskanalen werden niet gegraven zodat veel veen onder het grondwater bleef zitten. Een groot deel van dit landschapstype is dan ook later alsnog afgegraven, verder ontwaterd en weer als landbouwgrond in cultuur gebracht. En daarmee onderdeel geworden van het veenkoloniaal landschap. Andere delen zijn door landinrichtingswerken minder herkenbaar geworden. De hoogveenontginningslandschappen zijn te herkennen aan de opstreckende verkavelingen, een min of meer grillig patroon van wegen en paden en de vele elzensingels. Reliëfrijk, vanwege het niet vergraven van delen, waar de veenpakketten dun waren. Het landschapstype is afwisselend meer of minder open. De ambitie voor de resterende oude hoogveenontginningslandschappen is deze als ruimtelijk zelfstandige eenheden, herkenbaar en beleefbaar te maken. Als er ruimtelijke ontwikkelingen plaats vinden dan bieden de kleinschalige linten met kavelbeplantingen kans voor een afwisselend woon- en werkmilieu, waar op kleinschalige en behoedzame wijze aan voortgebouwd kan worden.

Toetsing van het initiatief aan de “Laag van het agrarisch cultuurlandschap”

Met de gewenste ontwikkeling wordt de bestaande ruimte op efficiënte wijze benut. Er worden geen nieuwe gebouwen opgericht. Er vindt feitelijk een zeer beperkte uitbreiding van het sportpark plaats, waarbij geen onevenredige afbreuk wordt gedaan aan het ‘hoogveenontginningslandschap’.

3. De “Stedelijke laag”

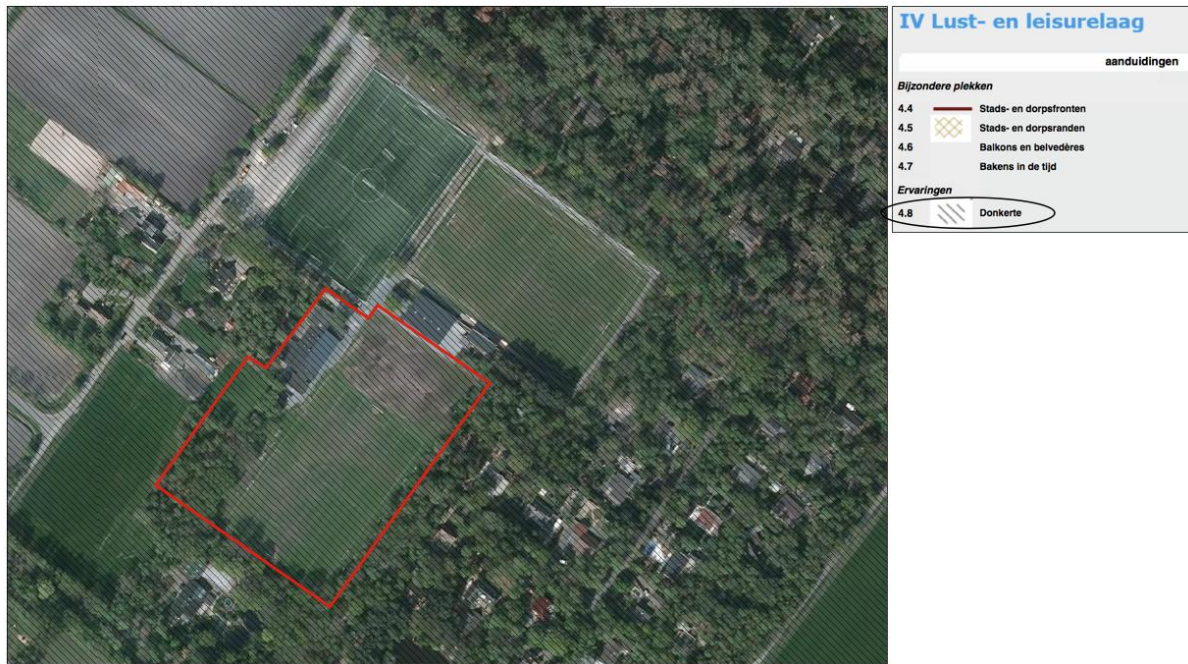
De locatie heeft op de gebiedskenmerkenkaart ‘de stedelijke laag’ geen bijzondere eigenschappen. Deze gebiedskenmerken kunnen derhalve feitelijk buiten beschouwing worden gelaten.

4. De “Lust en Leisurelaag”

Met de natuurlijke laag, de laag van het agrarische cultuurlandschap en de stedelijke laag is het spectrum van de ruimtelijke kwaliteit nog niet compleet. De lust & leisurelaag is het domein van de beleving, de betekenis en identiteit. Het voegt kenmerken toe als landgoederen, recreatieparken, recreatieve routes maar benut ook vooral de kwaliteit van de andere drie lagen. Het maakt ze beleefbaar en tot een beleving. Het belevingsaspect wordt een steeds belangrijke pijler onder het ruimtelijk kwaliteitsbeleid.

De ambitie is gericht op sterke ruimtelijke identiteiten als motor voor gebiedsontwikkeling. Het gaat er om beleving, betekenis en kwaliteit van de omgeving te versterken en de beleefbaarheid en toegankelijkheid van het landschap te vergroten.

De locatie is op de gebiedskenmerkenkaart de “lust- en leisurelaag” aangeduid met “donkerte” In afbeelding 4.5. is dat aangegeven.

Afbeelding 4.5: Lust- en Leisurelaag: “Donkerte” (Bron: Provincie Overijssel)

“Donkerte”

Lichte gebieden geven een beeld van economische dynamiek; zoals de steden en dorpen, de snelwegen, de kassengebieden, attractieparken en grote bedrijventerreinen. De donkere gebieden geven daarentegen een indicatie van het rustige buitengebied van Overijssel. Het zijn relatief luwe en dunbevolkte gebieden met een lage gebruiksdruk. De ambitie is gericht op het koesteren van donkerte als kwaliteit. Het streven is gericht op het handhaven van de donkerte en, waar mogelijk, de gebieden bij ontwikkelingen nog donkerder te maken. De richting van de sturing is gericht op het minimaal toelaten van kunstlicht.

Toetsing van het initiatief aan het de “Lust- en leisurelaag”

Op een deel van de gronden binnen het plangebied worden lichtmasten toegestaan. In het Activiteitenbesluit zijn voorschriften opgenomen om lichthinder van sportterreinen tegen te gaan. De verlichting ten behoeve van sportbeoefening dient te zijn uitgeschakeld tussen 23.00 uur en 07.00 uur en indien geen sport wordt beoefend of onderhoud plaatsvindt. Voorts is in het Activiteitenbesluit opgenomen dat de lichtinstallatie zodanig wordt uitgevoerd dat directe lichtinstraling op lichtdoorlatende openingen in gevels en daken van nabijgelegen woningen moet worden voorkomen. Hiermee wordt de aantasting van de “lust en leisurelaag” zoveel mogelijk beperkt.

4.2.5 Conclusie toetsing aan de Omgevingsvisie Overijssel 2009

Geconcludeerd wordt dan ook dat de in voorliggend bestemmingsplan besloten ruimtelijke ontwikkeling in overeenstemming is met het in de Omgevingsvisie Overijssel 2009 verwoorde en in de Omgevingsverordening verankerde provinciaal ruimtelijk beleid.

4.2 Gemeentelijk beleid

4.2.1 Visienota Buitengebied gemeente Hardenberg

4.2.1.1. Inleiding

De gemeente Hardenberg heeft de hoofdlijnen van het nieuwe ruimtelijke beleid voor het totale buitengebied van de gemeente Hardenberg geformuleerd in de 'Visienota Buitengebied Gemeente Hardenberg'. De nota richt zich vooral op de realisatie van ruimtelijke kwaliteiten in het buitengebied.

De ruimtelijke visie zoals vastgelegd in de visienota moet de basis gaan vormen voor een nieuw bestemmingsplan voor het buitengebied in de gemeente Hardenberg. De hoofddoelen van het ruimtelijk beleid zoals verwoord in de 'Visienota Buitengebied' zijn:

- Op een duurzame en efficiënte wijze ruimte scheppen voor de verschillende ruimtevragende functies;
- Het vergroten van de leefbaarheid van het platteland;
- Het vergroten van de ruimtelijke kwaliteit.

Deze hoofddoelen zijn in de visienota als volgt vertaald:

1. een thematische benadering van het buitengebied (8 thema's);
2. een gebiedsgerichte benadering van het buitengebied;
3. uitgangspunt hierbij: de landschapstypen en de visuele landschapkenmerken;
4. een ontwikkelingsgerichte wijze van bestemmen.

De keuze voor een gebiedsgerichte benadering houdt verband met het feit dat het buitengebied van Hardenberg geen gebied is met een uniform karakter. De gebiedsgerichte benadering maakt het mogelijk om per gebied te kijken welke kwaliteiten minimaal moeten worden behouden en zo mogelijk versterkt. Per gebied zijn er ook verschillende ontwikkelingsmogelijkheden, die het best bijdragen aan de gebiedskwaliteiten.

Bij de gebiedsindeling wordt uitgegaan van de huidige landschapkenmerken. Deze keuze is onder andere gebaseerd op de nota ruimte, waarin wordt aangegeven dat de kwaliteit van het landschap een volwaardige plaats verdient bij ruimtelijke afwegingen. Het gaat daarbij om algemene landschappelijke, natuurlijke, culturele en cultuurhistorische waarden.

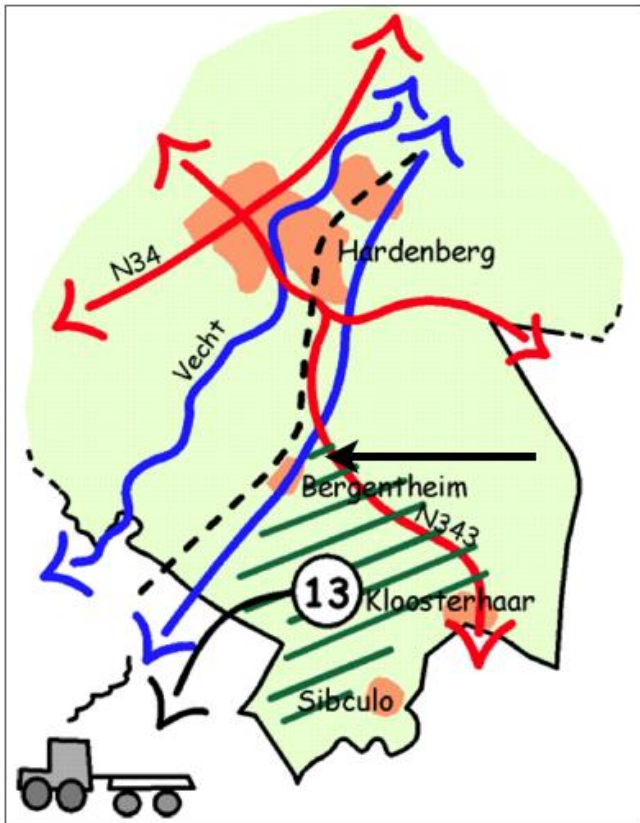
Ook de keuze voor een ontwikkelingsgerichte wijze van bestemmen is gebaseerd op de nota ruimte, waarin het accent in de ruimtelijke ordening is verschoven van 'ordening' naar 'ontwikkeling'. Voor de gemeente houdt dat in, dat zij een andere rol in de ruimtelijke ordening zal gaan vervullen: minder toetsend achteraf en meer richtinggevend vooraf, gericht op de realisatie van ruimtelijke kwaliteit. De gemeente scheidt in haar ruimtelijke plannen de kaders/randvoorwaarden waarbinnen ontwikkelingen kunnen plaatsvinden.

4.2.1.2. Deelgebied 3

Deelgebied 3 behelst het gebied Dedemsvaart-Zuid, Colenbranderbos, Slagharen-Oost/West, De Krim en Bergentheim-Zuid. Onderhavig plangebied is gelegen in het gebied 'Bergentheim-Zuid'. Het landschapstype is een veenontginningslandschap met veel openheid/regelmatigheid, vlakke ligging, openstreckende strokenverkaveling, herkenbare wijkenstructuur en bebouwing langs de ontginningsassen.

Het gebied is nu vooral ten behoeve van de landbouw en als foerageergebied voor vogels. De ontwikkelingsrichting is met name gericht op ontwikkeling van de landbouw. Rond de N34 en N343 is er ruimte voor de ontwikkeling van een economische zone.

In afbeelding 4.6 is een uitsnede van de kaart behorende bij de "Visie Buitengebied" opgenomen.

Afbeelding 4.6: Ligging plangebied in deelgebied 3 van de Visienota Buitengebied (Bron: Visienota Buitengebied Hardenberg)

4.2.1.3. Toetsing

Zoals hiervoor beschreven richt het ontwikkelingsperspectief in dit deelgebied zich vooral op de ontwikkeling van de landbouw. Het karakter van het gebied met menging van meerdere functies, waarbij de functie 'agrarisch' niet de hoofdfunctie is, maakt een nuancering ter zake van dit ontwikkelingsperspectief mogelijk. Het omliggende gebied wordt gekenmerkt door meerdere functies (bungalowpark en diverse verspreid liggende burgerwoningen). De herinrichting van het sportpark sluit goed aan op de bestaande diversiteit aan functies en brengt een versterking van een maatschappelijke functie met zich mee. In dit bestemmingsplan zal worden aangetoond dat de ontwikkeling geen belemmeringen met zich meebrengt ten aanzien van nabijgelegen functies.

4.2.2 Ontwikkelingsvisie Reestdal & Bergentheim-Zuid

4.2.2.1. Inleiding

De gemeente Hardenberg werkt aan een nieuw bestemmingsplan voor het buitengebied, met als uitgangspunt: "ontwikkelen met ruimtelijke kwaliteit". Eerst wordt een bestemmingsplan opgesteld voor de deelgebieden Reestdal en Bergentheim-Zuid. Daarna volgt het overige deel van het buitengebied. In de Visienota Buitengebied worden, op een grof niveau, gebiedskenmerken beschreven en ontwikkelingsrichtingen aangegeven. Dit is in de Landschap Identiteits Kaarten (LIK's) en de Ontwikkelingsvisie verder uitgewerkt. De uitwerking vindt plaats per landschapstype (= deelgebied). In de Ontwikkelingsvisie is per deelgebied een visie (wensbeeld) op de toekomstige ontwikkeling gegeven, rekening houdend met de gebiedskenmerken uit de LIK's.

4.2.2.2. Deelgebied Bergentheim-Zuid

Het plangebied is gelegen binnen deelgebied Bergentheim-Zuid. De ligging van Sportpark Moscou binnen dit deelgebied wordt weergegeven op onderstaande afbeelding.

Afbeelding 4.7: Ligging plangebied in deelgebied Bergentheim-Zuid (Bron: Ontwikkelingsvisie Reestdal en Bergentheim Zuid)

Het huidige landschap binnen dit deelgebied wordt gekenmerkt door rechte, strakke ontginnings- en routestructuren, halfopen landschap met bosjes en perceelsgrensbeplanting en blokverkaveling. De ontwikkelingsvisie ambieert behoud van het halfopen landschap, behoud van landschapselementen en de mening van diverse functies. Per thema is een visie ontwikkeld. Voor wat betreft recreatie en toerisme worden Moscou en de verbinding Enbertsdijkvenen – Vechtdal specifiek genoemd.

4.2.2.3. Toetsing

De in dit bestemmingsplan besloten ontwikkeling voorziet in een herinrichting van sportpark Moscou. Dit betekent een versterking van een belangrijke maatschappelijke voorziening voor de kern Bergentheim.

4.2.3 Toekomstvisie Hardenberg 2004-2019

4.2.3.1 Inleiding

De toekomstvisie voor de gemeente Hardenberg is vastgesteld door de gemeenteraad van Hardenberg op 27 mei 2004. Dit plan kent drie doelstellingen:

- samenhang in diverse gemeentelijke beleidsvelden ondersteunen;
- een helder profiel naar buiten toe creëren;
- strategische politieke keuzes maken.

De toekomstvisie is opgebouwd uit zeven programmalijnen waarin de doelstellingen, werkwijze en de rol van de gemeente zijn uitgewerkt. In het kader van dit bestemmingsplan zijn de programmalijnen 'Voorzieningen' en 'De Groene ruimte' van belang.

4.2.3.2 Programmalijn 1: Voorzieningen

Voorzieningen zijn belangrijk voor de inwoners. Voorzieningen leveren een bijdrage aan het met plezier wonen, werken en recreëren. Voorzieningen zijn zaken als een school, een dorps huis, een theater en een ziekenhuis. Maar ook een voetbalvereniging, de harmonie en een kinderboerderij.

Doelstelling:

- Bieden van een ontmoetingsplek en versterken sociale cohesie.
- Zorg voor kwetsbare groepen en onderlinge hulp.
- Verbeteren kwaliteit van onderwijs en zorg.
- Verbeteren woon- en ondernemersklimaat.
- Binden van jongeren aan de gemeente Hardenberg.

Voorzieningen ontstaan vanuit een behoefte vanuit de bevolking (particulier initiatief), maar soms kan de gemeentelijke overheid een algemeen, publiek belang hebben om een voorziening te ondersteunen of te behouden. In de 'Toekomstvisie 2004 -2019' is gebruik gemaakt van een gelaagd model, om zoveel mogelijk recht te doen aan alle doelstellingen. Per laag spelen andere doelstellingen en is het publieke belang van een voorziening en daarmee de inspanning van de gemeente verschillend. In het gelaagde model worden kleine kernen, grote kernen en twee centrale kernen onderscheiden. Bergentheim is als grote kern aan te merken.

In de grote kernen is het particulier initiatief en het draagvlak binnen de kern voor de gemeente het uitgangspunt om voorzieningen te ondersteunen. De gemeente levert hier een grotere inspanning, omdat deze voorzieningen een functie hebben voor het omliggende gebied en daarmee een groter draagvlak hebben om kwaliteit te kunnen leveren. In de 'Toekomstvisie 2004 -2019' is per voorziening een uitwerking gemaakt (waaronder 'sport').

Sport

De verantwoordelijkheid voor sportvoorzieningen verschuift steeds meer van de gemeente naar de verschillende organisaties. De betrokkenheid van de mensen, de clubs en instellingen biedt de beste bodem voor een goed draaiende voorziening. Sportvoorzieningen horen in eerste instantie niet meer bij de gemeentelijke taken, de gemeente kan wel een financiële bijdrage leveren als het publieke belang duidelijk aanwezig is. Het gaat dan om de ondersteuning van kwetsbare groepen zoals bepaalde groepen jongeren en gehandicaptensport. Het publieke belang is verder het stimuleren van breedtesport, het bevorderen van sociale cohesie en veiligheid, het bieden van een ontmoetingsplek en de promotiewaarden voor de gemeente Hardenberg. Samenwerking tussen clubs (in een kern en tussen kernen) biedt mogelijkheden om hallen, baden, velden, kantines en kleedruimtes effectiever te benutten. De gemeente zal deze samenwerking ondersteunen. Privatisering of het overdragen van exploitatie en beheer is een optie om recht te doen aan de betrokkenheid en verantwoordelijkheid van de gemeenschap voor de voorzieningen.

4.2.3.3 Programmalijn 6: De Groene ruimte

De functie van het buitengebied verandert. Was het voorheen vooral agrarische ruimte waarbij de agrariërs zowel voor de exploitatie als het onderhoud zorgden, nu is het veel meer een collectief goed geworden. Deze verandering heeft te maken met de teruglopende rol van de landbouw, maar ook met andere behoeftes van mensen. Inwoners, bezoekers en toeristen zijn graag in de groene ruimte. De open ruimte wordt steeds meer een belevingsruimte. De landbouw zal een belangrijke functie blijven behouden in het buitengebied, maar zal niet meer de enige en primaire functie zijn. De gemeente wil de kwaliteit van deze openbare groene ruimte behouden en verbeteren. De groene ruimte is het kapitaal van onze gemeente, een schaars goed. Het publieke karakter bestaat voor de inwoners van de gemeente Hardenberg die de rust en ruimte van de woonomgeving hoog waarderen. Het publieke karakter gaat ook over het toerisme, het is een vestigingsfactor voor bedrijvigheid en een drager van de biodiversiteit. De kwaliteit van de groene ruimte van Hardenberg is van groot belang voor het woon- en ondernemersklimaat. Doelstelling is voor de groene ruimte is het behouden en verbeteren kwaliteit groene ruimte.

Als ontwikkelingen passen in de kwaliteiten van de groene ruimte, mag regelgeving geen belemmering zijn. De gemeente wil daarom gaan werken met een gebiedsgerichte benadering waarbij ze de kwaliteiten per gebied

zichtbaar maakt. Deze benadering moet resulteren in ontwikkelingsgerichte bestemmingsplannen. Hierbij moeten niet - zoals nu het geval is - de functies, maar moet versterking van de kwaliteit van het gebied voorop staan, inclusief een versimpeling van gedetailleerde regelgeving.

4.2.3.4 Toetsing

Het gewenste plan past goed binnen de "Toekomstvisie Hardenberg 2004-2019". Sportpark Moscou is een belangrijke maatschappelijke voorziening voor de kern Bergentheim. De aanwezigheid van een voetbalvereniging biedt een ontmoetingsplek en versterkt de sociale cohesie. Het initiatief betekent een versterking van deze ontmoetingsplek en de sociale cohesie. Ook worden op deze manier jongeren meer aan de gemeente Hardenberg gebonden. Het moge duidelijk zijn dat met het gewenste plan een belangrijk publiek belang is gemoeid.

4.2.4 Conclusie toetsing aan het gemeentelijk beleid

Geconcludeerd wordt dat het initiatief past binnen de gemeentelijke beleidsuitgangspunten zoals verwoord in de hierboven genoemde gemeentelijke beleidsstukken. De herinrichting sluit goed aan op de bestaande diversiteit aan functies en brengt een versterking van een maatschappelijke functie met zich mee. De functie is belangrijk voor de kern Bergentheim. De aanwezigheid van een voetbalvereniging biedt een ontmoetingsplek en versterkt de sociale cohesie. Het initiatief betekent een versterking van deze ontmoetingsplek en de sociale cohesie. Ook worden op deze manier jongeren meer aan de gemeente Hardenberg gebonden.

HOOFDSTUK 5 MILIEU-ASPECTEN

Op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening moet in de toelichting op het bestemmingsplan een beschrijving worden opgenomen van de wijze waarop de milieukwaliteitseisen bij het plan zijn betrokken. Daarbij moet rekening gehouden worden met de geldende wet- en regelgeving en met de vastgestelde (boven)gemeentelijke beleidskaders. Bovendien is een bestemmingsplan vaak een belangrijk middel voor afstemming tussen de milieuaspecten en ruimtelijke ordening.

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de thema's geluid, bodem, luchtkwaliteit, externe veiligheid, milieuzonering, flora & fauna, archeologie & cultuurhistorie en de vormvrije m.e.r.-beoordeling.

5.1 Geluid

5.1.1 Algemeen

De Wet geluidhinder (Wgh) bevat geluidnormen en richtlijnen over de toelaatbaarheid van geluidniveaus als gevolg van rail- en wegverkeerslawaai en industriellawaai. De Wgh geeft aan dat een akoestisch onderzoek moet worden uitgevoerd bij het voorbereiden van de vaststelling van een bestemmingsplan of het nemen van een omgevingsvergunning indien het plan een geluidgevoelig object mogelijk maakt binnen een geluidszone van een bestaande geluidsbron of indien het plan een nieuwe geluidsbron mogelijk maakt. Het akoestisch onderzoek moet uitwijzen of de wettelijke voorkeursgrenswaarde bij geluidgevoelige objecten wordt overschreden en zo ja, welke maatregelen nodig zijn om aan de voorkeursgrenswaarde te voldoen.

5.1.2 Onderzoeksresultaten

5.1.2.1 Rail- en wegverkeerslawaai

Rail- en wegverkeerslawaai zijn in het voorliggende geval niet van toepassing aangezien er geen nieuwe geluidsgevoelige objecten worden toegevoegd.

5.1.2.2 Industrielawaai

Industrielawaai is van toepassing indien in de directe nabijheid van de locatie woningen van derden c.q. geluidsgevoelige objecten aanwezig zijn. De toelaatbare afstand tussen inrichtingen en nabijgelegen geluidsgevoelige objecten is daarbij afhankelijk van de hindercategorie waarbinnen een inrichting valt. Om te komen tot een ruimtelijk relevante toetsing van een bedrijf op milieuhygiënische aspecten wordt het instrument milieuzonering gehanteerd.

In voorliggend geval zijn een tweetal geluidsgevoelige objecten in de nabijheid van het plangebied aanwezig, te weten de burgerwoningen Sportlaan 5 en 7. De recreatiewoningen op bungalowpark Moscou zijn niet aan te merken aan geluidsgevoelige objecten en kunnen bij de toetsing aan het aspect industriellawaai achterwege blijven¹. Dit temeer aangezien er voor de recreatiewoningen geen persoonsgebonden beschikking is verstrekt.

De sportvelden zijn op basis van de VNG-uitgave aan te merken als 'Veldsportcomplex (met verlichting), welke waarvoor een richtafstand van 50 meter voor het aspect geluid geldt. De richtafstanden zijn afgestemd op de omgevingskwaliteit, zoals die wordt nagestreefd in een rustige woonwijk of een vergelijkbaar omgevingstype. Een gebied kan op twee wijzen getypeerd worden, te weten als 'rustige woonwijk' of als 'gemengd gebied'. Kenmerkend voor een rustige woonwijk is dat er overwegend gewoond wordt. Dat betekent dat het er overwegend rustig is, met uitzondering van een piek in de ochtend- en de avondspits. Indien de aard van de

¹ ABRvS 30 mei 2000, nr. 199901166/1, Geluid, september 2000

omgeving dit rechtvaardigt, kunnen gemotiveerd kleinere richtafstanden worden aangehouden bij het omgevingstype gemengd gebied, dat gezien de aanwezige functiemenging al een hogere milieubelasting kent.

In voorliggend geval is sprake van gemengd gebied: *“Een gemengd gebied is een gebied met een matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen andere functies voor. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan als gemengd gebied worden beschouwd. Gebieden die direct langs de hoofdinfrastructuur liggen, behoren eveneens tot het omgevingstype gemengd gebied. Hier kan de verhoogde milieubelasting voor geluid de toepassing van kleinere richtafstanden rechtvaardigen. Geluid is voor de te hanteren afstand van milieubelastende activiteiten veelal bepalend.”*

Naast het sportcomplex komen ook verspreid liggende woningen en recreatiewoningen voor. In de nabijheid van het plangebied is de N343 gesitueerd. De omgeving is meer dynamisch dan een ‘rustige woonwijk’ door de aanwezigheid van het sportcomplex. Dit sportcomplex heeft een dusdanige invloed op de milieubelasting (geluid, verkeersaantrekkende werking etcetera) dat met andere afstanden kan worden gerekend dan bij een ‘rustige woonwijk’. Alle richtafstanden voor geluid, lucht, stof en geur, zoals genoemd bij ‘rustige woonwijk’ kunnen met één afstandsstep worden teruggebracht voor ‘gemengd gebied’. Dit betekent in voorliggend geval dat voor het aspect geluid de richtafstand van 50 meter terug gebracht kan worden naar 30 meter. De werkelijke afstand bedraagt voor de geluidsgevoelige objecten Sportlaan 5 en 7 42 meter. Geconcludeerd wordt dat gezien bovenstaande er ter plaatse van de woningen Sportlaan 5 en 7 sprake is van een goed woon- en leefklimaat. Een akoestisch onderzoek industrielaawaai kan dan ook achterwege blijven.

5.1.3 Conclusie

Het aspect geluid vormt geen belemmeringen voor de uitvoering van het gewenste plan.

5.2 Bodemkwaliteit

Bij een bestemmingsplan dient te worden bepaald of de aanwezige bodemkwaliteit past bij het toekomstige gebruik van die bodem en of deze aspecten optimaal op elkaar kunnen worden afgestemd. Om hierin inzicht te krijgen, dient doorgaans een bodemonderzoek te worden verricht. Dit gebeurt aan de hand van een actueel bodemonderzoek conform de richtlijnen NEN 5740. Er is geen sprake van de realisatie van een gebouw waarin voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen verblijven. In onderhavig geval is sprake van een herinrichting van een sportveld, waarbij een bestaand veld wordt gekanteld waardoor ruimte ontstaat voor de aanleg van een (kunstgras)pupillenveld. Er worden geen gebouwen gerealiseerd voor menselijk verblijf. In verband hiermee kan van het uitvoeren van een verkennend bodemonderzoek worden afgezien.

5.3 Luchtkwaliteit

5.3.1 Beoordelingskader

Om een goede luchtkwaliteit in Europa te garanderen heeft de Europese unie een viertal kaderrichtlijnen opgesteld. De hiervan afgeleide Nederlandse wetgeving is vastgelegd in hoofdstuk 5, titel 2 van de Wet milieubeheer. Deze wetgeving staat ook bekend als de Wet luchtkwaliteit. In de Wet luchtkwaliteit staan ondermeer de grenswaarden voor de verschillende luchtverontreinigende stoffen. Onderdeel van de Wet luchtkwaliteit zijn het Besluit en de Regeling niet in betekenende mate bijdragen (NIBM) en de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007.

Daarnaast is het Besluit gevoelige bestemmingen (luchtkwaliteitseisen) van belang. Dit besluit is op 16 januari 2009 in werking getreden. Met dit besluit wordt het bestemmen van de genoemde functies in de nabijheid van provinciale en rijkswegen beperkt.

5.3.1.1 *Besluit en de Regeling niet in betekenende mate*

Het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (NIBM) staat bouwprojecten toe wanneer de bijdrage aan de luchtkwaliteit van het desbetreffende project niet in betekenende mate is. Het begrip “niet in betekenende mate” is gedefinieerd als 3% van de grenswaarden uit de Wet milieubeheer. Het gaat hierbij uitsluitend om stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀). Toetsing aan andere luchtverontreinigende stoffen uit de Wet luchtkwaliteit vindt niet plaats.

In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Enkele voorbeelden zijn:

- woningen: 1500 met een enkele ontsluitingsweg;
- woningen: 3000 met twee ontsluitingswegen;
- kantoren: 100.000 m² bruto vloeroppervlak met een enkele ontsluitingsweg.

Als een ruimtelijke ontwikkeling niet genoemd staat in de Regeling NIBM kan deze nog steeds niet in betekenende mate bijdragen. De bijdrage aan NO₂ en PM₁₀ moet dan minder zijn dan 3% van de grenswaarden.

5.3.1.2 *Besluit gevoelige bestemmingen*

Dit besluit is opgesteld om mensen die extra gevoelig zijn voor een matige luchtkwaliteit aanvullend te beschermen. Deze 'gevoelige bestemmingen' zijn scholen, kinderdagverblijven en verzorgings-, verpleeg- en bejaardentehuizen. Woningen en ziekenhuizen/ klinieken zijn geen gevoelige bestemmingen.

De grootste bron van luchtverontreiniging in Nederland is het wegverkeer. Het Besluit legt aan weerszijden van rijkswegen en provinciale wegen zones vast. Bij rijkswegen is deze zone 300 meter, bij provinciale wegen 50 meter. Bij realisatie van 'gevoelige bestemmingen' binnen deze zones is toetsing aan de grenswaarden die genoemd zijn in de Wet luchtkwaliteit nodig.

5.3.1.3 *Regeling Beoordeling luchtkwaliteit 2007*

De Regeling Beoordeling luchtkwaliteit 2007 bevat voorschriften voor het meten en berekenen van de concentratie - en depositie - van luchtverontreinigende stoffen. In de Regeling zijn gestandaardiseerde rekenmethoden opgenomen om concentraties van diverse luchtverontreinigende stoffen te kunnen berekenen.

5.3.2 **Onderzoeksresultaten luchtkwaliteit**

Voorliggend bestemmingsplan voorziet in planologische kaders voor de herinrichting van sportpark Moscou. Deze herinrichting zal niet leiden tot een onevenredige toename van verkeersbewegingen. Een project met een dergelijk kleinschalige omvang is aan te merken als een project welke “niet in betekenende mate” bijdraagt aan luchtverontreiniging.

Uit de jaarlijkse rapportage van de luchtkwaliteit blijkt dat er, in de omgeving van het plangebied, langs wegen geen overschrijdingen van de grenswaarden aan de orde zijn. Een overschrijding van de grenswaarden is ook in de toekomst niet te verwachten. Het besluit gevoelige bestemming vormt eveneens geen belemmering.

5.3.3 **Conclusie**

Gezien het vorenstaande is aanvullend onderzoek naar de luchtkwaliteit niet noodzakelijk.

5.4 Externe veiligheid

5.4.1 Algemeen

Externe veiligheid is een beleidsveld dat is gericht op het beheersen van risico's die ontstaan voor de omgeving bij de productie, de opslag, de verlading, het gebruik en het transport van gevaarlijke stoffen. Per 1 januari 2010 moet worden voldaan aan strikte risicogrenzen. Een en ander brengt met zich mee dat nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen moeten worden getoetst aan wet- en regelgeving op het gebied van externe veiligheid. Concreet gaat het om risicovolle bedrijven, vervoer gevaarlijke stoffen per weg, spoor en water en transport gevaarlijke stoffen via buisleidingen. Op de diverse aspecten van externe veiligheid is afzonderlijke wetgeving van toepassing. Voor risicovolle bedrijven gelden onder meer:

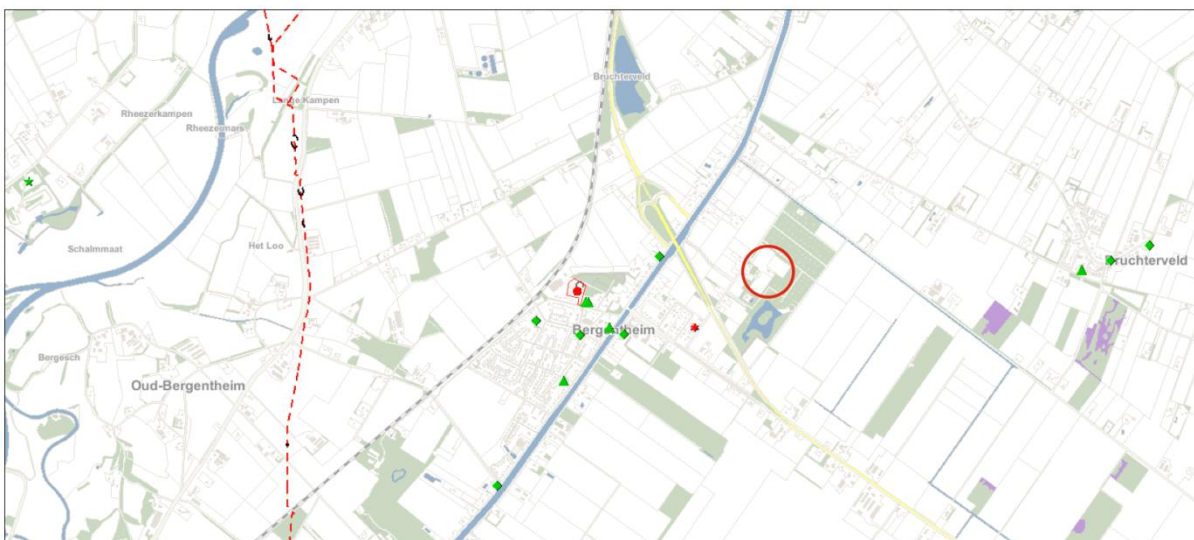
- het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi);
- de Regeling externe veiligheid (Revi);
- de Registratiebesluit externe veiligheid;
- het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (Brzo 1999);
- het Vuurwerkbesluit.

Voor vervoer gevaarlijke stoffen geldt de circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (cRVgs). Op transport gevaarlijke stoffen via buisleidingen zijn het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) en de Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb) van toepassing.

Het doel van het wetgeving op het gebied van externe veiligheid is om de risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld vanwege risicovolle inrichtingen en activiteiten tot een aanvaardbaar minimum te beperken. Het is noodzakelijk inzicht te hebben in de kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten en het plaatsgebonden en het groepsrisico.

5.4.2 Situatie in en bij het plangebied

Aan hand van de Risicokaart Overijssel is een inventarisatie verricht van risicobronnen in en rond het plangebied. Op de Risicokaart Overijssel staan meerdere soorten risico's, zoals ongevallen met brandbare, explosieve en giftige stoffen, grote branden of verstoring van de openbare orde. In totaal worden op de Risicokaart dertien soorten rampen weergegeven. In de volgende afbeelding is een uitsnede van de Risicokaart met betrekking tot het plangebied en omgeving weergegeven.

Afbeelding 5.1: Uitsnede Risicokaart Overijssel (Bron: Provincie Overijssel)

Uit de inventarisatie blijkt dan ook dat het plangebied:

- zich niet bevindt binnen de risicocontour van Bevi- en Brzo-inrichtingen danwel inrichtingen die vallen onder het Vuurwerkbesluit (plaatsgebonden risico);
- zich niet bevindt binnen een gebied waarbinnen een verantwoording van het groepsrisico nodig is;
- niet is gelegen binnen de veiligheidsafstanden van het vervoer gevaarlijke stoffen;
- niet is gelegen binnen de veiligheidsafstanden van buisleidingen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen.

Een en ander brengt met zich mee dat het project in overeenstemming is met wet- en regelgeving ter zake van externe veiligheid.

5.5 Milieuzonering

5.5.1 Algemeen

Zowel de ruimtelijke ordening als het milieubeleid stellen zich ten doel een goede kwaliteit van het leefmilieu te handhaven en te bevorderen. Dit gebeurt onder andere door milieuzonering. Onder milieuzonering verstaan we het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende bedrijven of inrichtingen enerzijds en milieugevoelige functies als wonen en recreëren anderzijds. De ruimtelijke scheiding bestaat doorgaans uit het aanhouden van een bepaalde afstand tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Die onderlinge afstand moet groter zijn naarmate de milieubelastende functie het milieu sterker belast. Milieuzonering heeft twee doelen:

- het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar bij woningen en andere gevoelige functies;
- het bieden van voldoende zekerheid aan bedrijven dat zij hun activiteiten duurzaam onder aanvaardbare voorwaarden kunnen uitoefenen.

Voor het bepalen van de aan te houden afstanden wordt de VNG-uitgave 'Bedrijven en Milieuzonering' uit 2009 gehanteerd. Deze uitgave bevat een lijst, waarin voor een hele reeks van milieubelastende activiteiten (naar SBI-code gerangschikt) richtafstanden zijn gegeven ten opzichte van milieugevoelige functies. De lijst geeft richtafstanden voor de ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van de vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een milieubelastende activiteit in een milieucategorie en daarmee ook voor de uiteindelijke richtafstand. De richtafstandenlijst gaat uit van gemiddeld moderne bedrijven. Indien bekend is welke activiteiten concreet zullen worden uitgeoefend, kan gemotiveerd worden uitgegaan van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting, in plaats van de richtafstanden. De afstanden worden gemeten tussen enerzijds de grens van de bestemming die de milieubelastende functie(s) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een milieugevoelige functie die op grond van het bestemmingsplan mogelijk is.

Hoe gevoelig een gebied is voor milieubelastende activiteiten is mede afhankelijk van het omgevingstype. Welke richtafstanden gelden voor de omgevingstypen 'rustige woonwijk' en 'gemengd gebied' is hieronder te zien. In dit geval is sprake van 'gemengd gebied'. Verwezen wordt naar paragraaf 5.1.2.2. waarin de typering van de omgeving als 'gemengd gebied' nader wordt omschreven.

Milieucategorie	Richtafstanden tot omgevingstype rustige woonwijk	Richtafstanden tot omgevingstype gemengd gebied
1	10 m	0 m
2	30 m	10 m
3.1	50 m	30 m
3.2	100 m	50 m
4.1	200 m	100 m
4.2	300 m	200 m
5.1	500 m	300 m
5.2	700 m	500 m
5.3	1.000 m	700 m
6	1.500 m	1.000 m

5.5.2 Onderzoekresultaten milieuzonering

Aan de hand van vorenstaande regeling is onderzoek verricht naar de feitelijke situatie. De feitelijke situatie betreft de herinrichting van sportpark Moscou. De VNG uitgave "Bedrijven en Milieuzonering" geeft een eerste inzicht in de milieuhinder van inrichtingen.

Zoals reeds hiervoor genoemd wordt bij het realiseren van nieuwe bestemmingen gekeken te worden naar de omgeving waarin de nieuwe bestemmingen gerealiseerd worden. Hierbij spelen twee vragen een rol:

1. past de nieuwe functie in de omgeving? (externe werking);
2. laat de omgeving de nieuwe functie toe? (interne werking).

Dit wordt ook wel de omgekeerde werking genoemd.

5.5.2.2 Externe werking

Hierbij gaat het met name om de vraag of de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling leidt tot een situatie die, vanuit hinder of gevaar bezien, in strijd is te achten met een goede ruimtelijke ontwikkeling. Daarvan is sprake als het woon- en leefklimaat van omwonenden wordt aangetast.

Op grond van de VNG-uitgave 'Bedrijven en Milieuzonering' wordt het sportpark aangemerkt als: 'Veldsportcomplex (met verlichting)'. Een 'Veldsportcomplex (met verlichting)' wordt aangemerkt als een inrichting in categorie 3.1. Ten opzichte van milieugevoelige objecten geldt, uitgaande van een rustig omgevingstype een minimale afstand van 50 meter. Voor 'Veldsportcomplex (met verlichting)' gelden de volgende richtafstanden:

SBI-2008	Omschrijving	Afstanden in meters					
		Geur	Stof	Geluid	Gevaar	Grootste afstand	Categorie
931	Veldsportcomplex (met verlichting)	0	0	50 C	0	50	3.1

Gezien de ligging van het plangebied in 'gemengd gebied' kan de richtafstand van 50 meter voor het aspect geluid terug gebracht worden naar 30 meter. De werkelijke afstand bedraagt voor de geluidsgevoelige objecten Sportlaan 5 en 7 42 meter. De omliggende recreatiewoningen zijn niet geluidsgevoelig. Op een deel van de gronden binnen het plangebied worden lichtmasten toegestaan. In het Activiteitenbesluit zijn voorschriften opgenomen om lichthinder van sportterreinen tegen te gaan. De verlichting ten behoeve van

sportbeoefening dient te zijn uitgeschakeld tussen 23.00 uur en 07.00 uur en indien geen sport wordt beoefend of onderhoud plaatsvindt. Voorts is in het Activiteitenbesluit opgenomen dat de lichtinstallatie zodanig wordt uitgevoerd dat directe lichtinstraling op lichtdoorlatende openingen in gevels en daken van nabijgelegen woningen moet worden voorkomen.

Door de grote afstand en aanwezigheid van een afschermdende groenstrook en de woningen, is er geen sprake van lichthinder.

5.5.2.3 Interne werking

Hierbij gaat het om de vraag of de (nieuwe) functie binnen het plangebied hinder ondervinden van bestaande functies in de omgeving. Gebleken is dat een sportpark niet als milieugevoelig object is aan te merken.

5.5.3 Conclusie

1. Het plan brengt in het kader van milieuzonering geen belemmeringen met zich mee.

5.6 Flora & fauna

Bescherming in het kader van de natuur wet- en regelgeving is op te delen in gebieds- en soortenbescherming. Bij gebiedsbescherming heeft men te maken met de Natuurbeschermingswet en de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Soortenbescherming komt voort uit de Flora- en faunawet.

5.6.1 Gebiedsbescherming

Natuurgebieden of andere gebieden die belangrijk zijn voor flora en fauna kunnen op basis van de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn (Natura2000) worden aangemerkt als speciale beschermingszones (SBZ"s).

Op 1 oktober 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 in werking getreden. Vanaf dat moment heeft Nederland de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn in nationale wetgeving verankerd. Nederland zal aan de hand van een vergunningstelsel de zorgvuldige afweging waarborgen rond projecten die gevolgen kunnen hebben voor Natura 2000-gebieden. Deze vergunningen worden verleend door de provincies of door de Minister van EL&I.

Het plangebied is niet gelegen nabij een Natura 2000-gebied en/of de Ecologische Hoofdstructuur. Het meest nabijgelegen gebied maakt onderdeel uit van de Ecologische Hoofdstructuur en is gelegen op een afstand van circa 3 kilometer. Derhalve is gebiedsbescherming niet aan de orde.

5.6.2 Flora & fauna

Wat betreft de soortbescherming is de Flora- en Faunawet van toepassing. Hierin wordt onder andere de bescherming van dier- en plantensoorten geregeld. Bij ruimtelijke ontwikkelingen dient te worden getoetst of er sprake is van negatieve effecten op de aanwezige natuurwaarden. Als hiervan sprake is, moet ontheffing of vrijstelling worden gevraagd.

In het kader van de in dit bestemmingsplan besloten ontwikkeling is een quickscan flora en fauna uitgevoerd door Eelerwoude uit Goor. Deze is toegevoegd in bijlage 1 van deze toelichting. De quickscan richt zich op het verkrijgen van een geïnformeerd beeld van de mogelijke consequenties vanuit de natuurwetgeving en - beleid. Op basis daarvan worden uitspraken gedaan over de (mogelijke) effecten van de voorgenomen ontwikkeling en de eventueel noodzakelijke vervolgstappen.

5.6.2.1 Conclusie en vervolg

Op basis van de quickscan wordt geen toetsing van de effecten van de ontwikkeling op beschermde natuurgebieden (Natura 2000- gebied en/of Ecologische Hoofdstructuur) noodzakelijk geacht. Beschermde (Flora- en faunawet) soorten worden wel verwacht.

Op basis van de quickscan wordt geconstateerd dat in het onderzoeksgebied een potentiële habitat biedt voor een aantal (algemene) beschermde soorten. Hoewel er geen gerichte veldinventarisatie heeft plaatsgevonden, is op basis van de beschikbare literatuurgegevens en een veldbezoek vastgesteld dat het terrein mogelijk van belang is voor enkele licht beschermde soorten (tabel 1-soorten) en voor strikter beschermde broedvogels en vleermuizen.

Licht beschermde soorten

De ingreep zal naar verwachting leiden tot een beperkt verlies van leefgebied van enkele soorten van tabel 1 van de Flora- en faunawet. Dit heeft geen invloed op de gunstige staat van instandhouding van deze soorten omdat er vol- doende leefgebied aanwezig blijft en het relatief algemene soorten betreft. Voor deze soorten geldt dan ook een vrijstelling. Een ontheffing Flora- en faunawet is daarom niet noodzakelijk.

Rekening houden met vogels

Voor alle beschermde, inheemse (ook de algemeen voorkomende) vogelsoorten geldt vanuit de Flora- en faunawet een verbod op handelingen die nesten of eieren beschadigen of verstoren. Ook handelingen die een vaste rust- of verblijfplaats van beschermde vogels verstoren zijn niet toegestaan. In de praktijk betekent dit dat versturende werkzaamheden alleen buiten het broedseizoen uitgevoerd mogen worden.

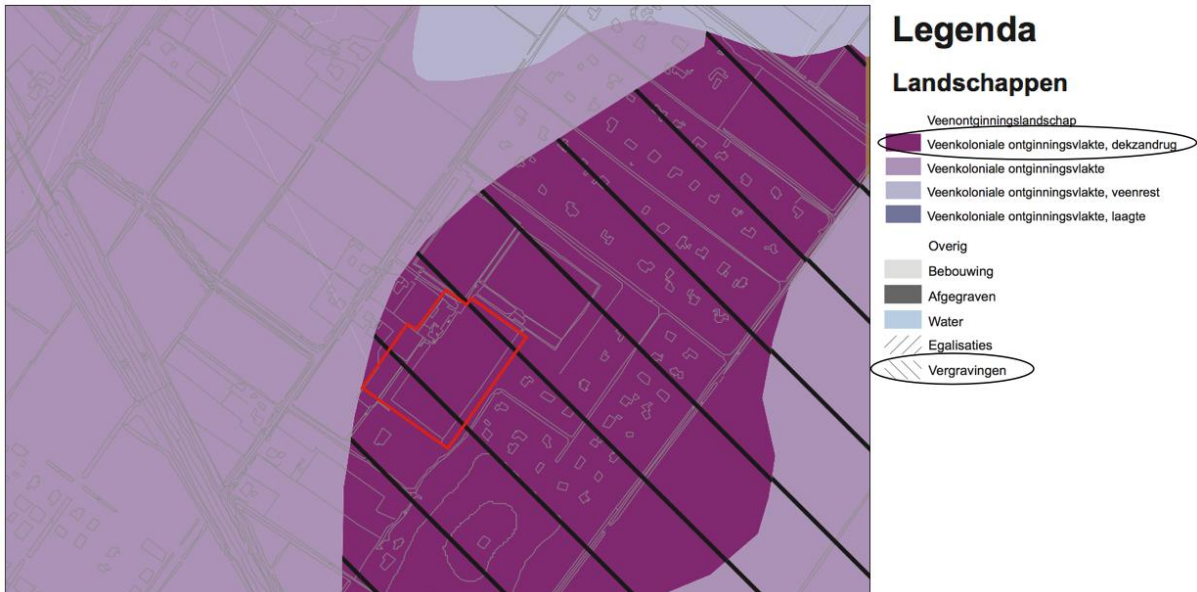
5.7 Archeologie & cultuurhistorie

5.7.1 Algemeen

Op 1 september 2007 is de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz) van kracht geworden. Deze wet, een wijziging op de Monumentenwet 1988, regelt de omgang met het archeologisch erfgoed. Nieuw in de wet is dat gemeenten een archeologische zorgplicht krijgen en dat initiatiefnemers van projecten waarbij de bodem wordt verstoord, verplicht zijn rekening te houden met de archeologische relicten die in het plangebied aanwezig (kunnen) zijn. Hiervoor is onderzoek noodzakelijk: het archeologisch vooronderzoek. Als blijkt dat in het plangebied behoudenswaardige archeologische vindplaatsen aanwezig zijn, dan kan de initiatiefnemer verplicht worden hiermee rekening te houden. Dit kan leiden tot een aanpassing van de plannen, waardoor de vindplaatsen behouden blijven, of tot een archeologische opgraving en publicatie van de resultaten.

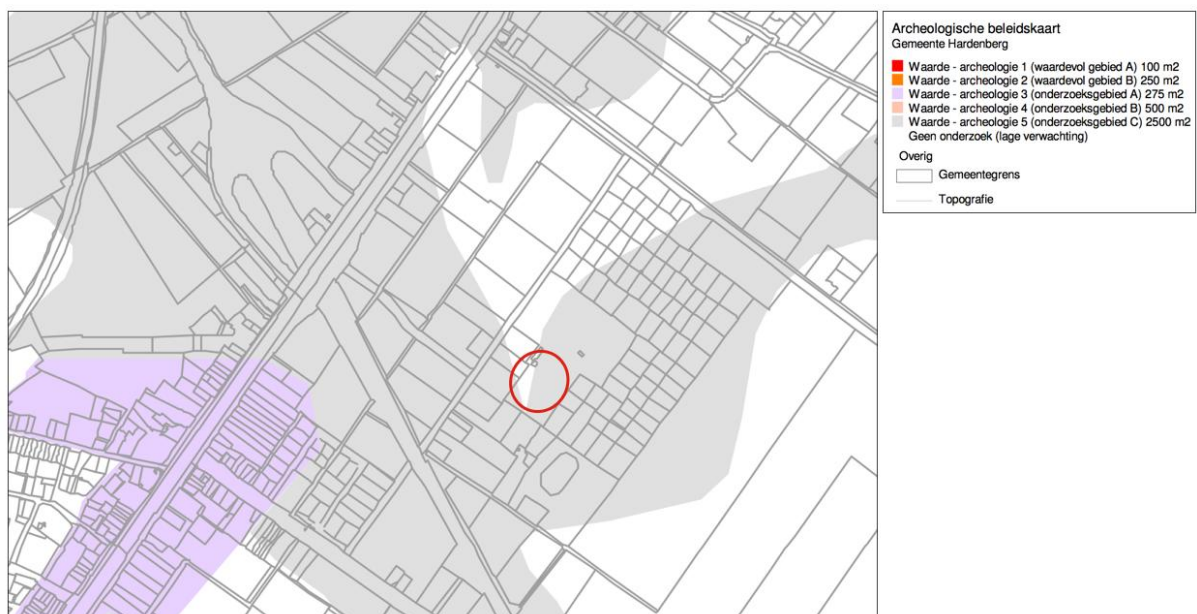
5.7.2 Archeologische verwachting

Op basis van de Archeologische Waarden- en Verwachtingskaart van de gemeente Hardenberg ligt het grootste deel van het plangebied binnen een laag die wordt getypeerd als 'veenkoloniale ontginningsvlakte'. De archeologische verwachting voor dit gebied is laag. Voor een klein gedeelte ligt het projectgebied binnen de laag die wordt getypeerd als 'veenkoloniale ontginningsvlakte, dekzandrug', met een middelmatige verwachting. Daarnaast is het gebied 'vergraven', zodat de bodem reeds verstoord is.

Afbeelding 5.2: Uitsnede Archeologische Waarden- en Verwachtingskaart (Bron: Gemeente Hardenberg)

De gemeente Hardenberg heeft op 30 juni 2009 de archeologische beleidskaart vastgesteld. In afbeelding 5.3 is een uitsnede te zien van de archeologische beleidskaart.

Afbeelding 5.3: Uitsnede Archeologische beleidskaart (Bron: Gemeente Hardenberg)

Het plangebied is voor het grootste gedeelte gelegen binnen de Waarde - archeologie 5 (onderzoeksgebied C) en voor een klein deel binnen een gebied met een lage verwachting waarbij in alle gevallen geen onderzoeksplicht geldt. Vrijstelling geldt voor werkzaamheden tot een diepte van 40 cm en een oppervlakte tot 2500 m². Aan voorgaande wordt voldaan. Derhalve is een archeologisch onderzoek niet vereist. Wel is de archeologische verwachting middels een dubbelbestemming vastgelegd in de regels en op de verbeelding.

5.7.2 Cultuurhistorie

5.7.2.1 Algemeen

Door wijziging van artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a van het Bro dienen cultuurhistorische waarden uitdrukkelijk te worden meegewogen bij het vaststellen van bestemmingsplannen. Onder cultuurhistorische waarden worden alle structuren, elementen en gebieden bedoeld die cultuurhistorisch van belang zijn. Zij vertellen iets over de ontstaansgeschiedenis van het Nederlandse cultuurlandschap. Vaak is er een sterke relatie tussen aardkundige aspecten en cultuurhistorische aspecten. De bescherming van cultuurhistorische elementen is vastgelegd in de Monumentenwet 1988. Deze wet is vooral gericht op het behouden van historische elementen voor latere generaties.

5.7.2.2 Onderzoeksresultaten cultuurhistorie

Het plangebied zelf kent geen bijzondere cultuurhistorische waarden. In het plangebied bevinden zich geen rijks- of gemeentelijke monumenten. De voorgenomen ontwikkeling leidt tevens niet tot een aantasting van eventueel in de omgeving voorkomende cultuurhistorische elementen.

5.7.3 Conclusie

Het uitvoeren van een nader onderzoek in verband met de aanwezigheid van archeologische- of cultuurhistorische waarden is in het kader van dit plan niet noodzakelijk.

5.8 Vormvrije m.e.r.-beoordeling

5.8.1 Kader

Op 1 april 2011 is het gewijzigde Besluit milieueffectrapportage in werking getreden. Een belangrijke wijziging betreft het indicatief maken van de drempelwaarden in onderdeel D (betreft de m.e.r.-beoordeling) van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage. Concreet betekent dit dat, ook wanneer ontwikkelingen onder de in bijlage D opgenomen drempelwaarden blijven, het bevoegd gezag zich er nog steeds van moet vergewissen of activiteiten geen aanzienlijke milieugevolgen kunnen hebben, de zogenaamde 'vergewisplicht'.

Het komt er op neer dat voor elk besluit of plan dat betrekking heeft op activiteit(en) die voorkomen op de D-lijst die beneden de drempelwaarden vallen een toets moet worden uitgevoerd of belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen worden uitgesloten. Voor deze toets, die dus een nieuw element is in de m.e.r.-regelgeving, wordt de term vormvrije m.e.r.-beoordeling gehanteerd. Deze vormvrije m.e.r.-beoordeling kan tot twee conclusies leiden:

- belangrijke nadelige milieugevolgen zijn uitgesloten: er is geen m.e.r.-beoordeling noodzakelijk;
- belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu zijn niet uitgesloten: er moet een m.e.r.-beoordeling plaatsvinden of er kan direct worden gekozen voor m.e.r.

De toetsing in het kader van de vormvrije m.e.r.-beoordeling dient te geschieden aan de hand van de selectiecriteria in bijlage III van de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling. In deze bijlage staan drie hoofdcriteria centraal:

- de kenmerken van het project;
- de plaats van het project;
- de kenmerken van de potentiële effecten.

5.8.2 Onderzoek

In het voorliggende geval betreft het de herinrichting van sportpark Moscou. Deze activiteit komt niet voor op de C-lijst of D-lijst waardoor deze niet m.e.r.-beoordelingsplichtig is. In het kader van de voorbereiding is

geconstateerd dat het plan niet binnen een kwetsbaar of waardevol gebied ligt. Verder is het milieubelang nader onderbouwd en bekrachtigd in de uitgevoerde onderzoeken en de beoordeling van milieu- en omgevingsaspecten in voorliggend plantoelichting. Op basis hiervan kan geconcludeerd worden dat het milieubelang van de in dit bestemmingsplan besloten ontwikkeling in voldoende mate is afgewogen en dat er geen nadelige effecten zijn te verwachten.

HOOFDSTUK 6 WATERASPECTEN

6.1 Vigerend beleid

6.1.1 Europees beleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (2000/60/EG) is op 22 december 2000 in werking getreden en is bedoeld om in alle Europese wateren de waterkwaliteit chemisch en ecologisch verder te verbeteren. De Kaderrichtlijn Water omvat regelgeving ter bescherming van het binnenlandse oppervlaktewater, overgangswateren (waaronder estuaria worden verstaan), kustwateren en grondwater. Streefdatum voor het bereiken van gewenste waterkwaliteit is 2015. Eventueel kan er, mits goed onderbouwd, uitstel (derogatie) verleend worden tot uiteindelijk 2027. Voor het uitwerken van de doelstellingen worden er op (deel)stroomgebied plannen opgesteld. In deze (deel)stroomgebiedbeheersplannen staan de ambities en maatregelen beschreven voor de verschillende (deel)stroomgebieden. Met name de ecologische ambities worden op het niveau van de deelstroomgebieden bepaald.

6.1.2 Rijksbeleid

In december 2009 is het Nationaal Waterplan vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welke beleid het Rijk in de periode 2009-2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstroming, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan zal het beleid uit de Vierde Nota Waterhuishouding voortzetten. Het beleidsdoel is het realiseren of in stand houden van duurzame en klimaatbestendige watersystemen. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet, die met ingang van 22 december 2009 van kracht is. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie.

Het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) heeft tot doel om in de periode tot 2015 het hoofdwatersysteem in Nederland te verbeteren en op orde te houden. Belangrijk onderdeel is om de drietrapsstrategie 'vasthouden, bergen, afvoeren' in alle overheidsplannen als verplicht afwegingsprincipe te hanteren. In het Nationaal Bestuursakkoord is vastgelegd dat de watertoets een verplicht te doorlopen proces is in waterrelevante ruimtelijke planprocedures, waarbij een vroegtijdige betrokkenheid van de waterbeheerder in de planvorming wordt gewaarborgd.

Het Nationaal Bestuursakkoord Water, afgesloten in 2003, geactualiseerd in 2008 en met een looptijd tot 2015, en het Bestuursakkoord Waterketen dat in 2007 is afgesloten met een looptijd tot 2011, hebben de basis gelegd voor het Bestuursakkoord Water (BAW). In mei 2011 hebben het Rijk, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG), het Interprovinciaal Overleg (IPO), de Unie van Waterschappen (UvW) en de Vereniging van waterbedrijven in Nederland (Vewin) hun handtekening gezet onder het Bestuursakkoord Water. Het bestuursakkoord water richt zich primair op het vergroten van de doelmatigheid van het beheer van het watersysteem en de waterketen. De doelen, zoals deze eerder zijn verwoordt in het NBW (2003 en 2008) op het gebied van waterveiligheid, waterbeschikbaarheid, klimaatverandering en duurzaamheid, blijven onverkort van kracht.

6.1.3 Provinciaal beleid

In de Omgevingsvisie Overijssel 2009 wordt ruim aandacht besteed aan de wateraspecten. De ambities zijn, naast de uitvoering van de Kaderrichtlijn Water, gericht op de verbetering van de kwaliteit van de kleinere wateren, de veiligheid, de grondwaterbescherming, bestrijding van wateroverlast, de kwantiteit en kwaliteit van grond- en oppervlakte water en waterbeleving zowel in de groene ruimte als stedelijk gebied.

6.1.4 Waterschap Velt en Vecht

Door de invoering van de Kaderrichtlijn Water is Nederland verdeeld in vijf deelstroomgebieden. Het deelstroomgebied Rijn-Oost wordt beheerd door de waterschappen Reest en Wieden, Velt en Vecht, Regge en Dinkel, Groot Salland en Rijn en IJssel. Om te voldoen aan de eisen van de Kaderrichtlijn Water hebben deze waterschappen de afgelopen jaren intensief samengewerkt met elkaar en met andere partners. Het nieuwe Waterbeheerplan is één van de resultaten van deze samenwerking. De opzet en grote delen van dit Waterbeheerplan zijn inhoudelijk hetzelfde als dat van de andere waterschappen in Rijn-Oost.

Waterschap Velt en Vecht heeft een waterbeheerplan opgesteld voor de periode 2010-2015. Het waterbeheerplan is vastgesteld door het Algemeen Bestuur van het waterschap op 27 oktober 2009. Het plan gaat over het waterbeheer in het hele stroomgebied van Velt en Vecht en het omvat alle watertaken van het waterschap: waterkwantiteit, waterkwaliteit en waterketen.

Het waterbeleid van het waterschap is met name gericht op een duurzame aanpak van het waterbeheer: geen afwenteling, herstel van de veerkracht van het watersysteem, streven naar een meer natuurlijker waterbeheer, zoeken naar meer ruimte voor water, water toepassen als ordenend principe middels het gebruik van waterkansenkaarten en water langer vasthouden mede door flexibeler peilbeheer. Ook het streven naar een betere waterkwaliteit als onderdeel van duurzaamheid is een belangrijk speerpunt (tegengaan van lozingen, minder belasting van het water en het zoveel mogelijk tegengaan van diffuse verontreinigingen).

De twee belangrijkste onderdelen van het waterplan worden gevormd door:

- het tekort aan waterberging in het landelijk gebied;
- de inpassing van inrichtingsmaatregelen binnen de maatregelen voor de Kaderrichtlijn Water.

6.2 Waterparagraaf

6.2.1 Algemeen

Zoals in voorgaande paragrafen uiteen is gezet, wordt in het moderne waterbeheer (waterbeheer 21e eeuw) gestreefd naar duurzame, veerkrachtige watersystemen met minimale risico's op wateroverlast of watertekorten. Belangrijk instrument hierbij is de watertoets, die sinds 1 november 2003 in ruimtelijke plannen is verankerd. In de toelichting op ruimtelijke plannen dient een waterparagraaf te worden opgenomen. Hierin wordt verslag gedaan van de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishoudkundige situatie (watertoets).

Het doel van de watertoets is te garanderen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op een evenwichtige wijze in het plan worden afgewogen. Deze waterhuishoudkundige doelstellingen betreffen zowel de waterkwantiteit (veiligheid, wateroverlast, tegengaan verdroging) als de waterkwaliteit (riolering, omgang met hemelwater, lozingen op oppervlaktewater).

6.2.2 Watertoetsproces

Het waterschap Velt en Vecht is geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets. De beantwoording heeft er toe geleid dat de korte procedure van de watertoets is toegepast. De bestemming en de grootte van het plan hebben een geringe invloed op de waterhuishouding. De procedure in het kader van de watertoets is goed doorlopen.

Waterschap Velt en Vecht heeft tegen het voorliggende plan geen bezwaar en geeft een positief wateradvies. De "Standaard Waterparagraaf" is opgenomen in bijlage 2 bij deze toelichting.

HOOFDSTUK 7 JURIDISCHE ASPECTEN EN PLANVERANTWOORDING

7.1 Inleiding

In de voorgaande hoofdstukken is ingegaan op het plangebied, het relevante beleid en de milieu- en omgevingsaspecten. De informatie uit deze hoofdstukken is gebruikt om keuzes te maken bij het maken van het juridische deel van het bestemmingsplan: de verbeelding en de regels. In dit hoofdstuk wordt dieper ingegaan op de opzet van dit juridische deel. Daarnaast wordt een verantwoording gegeven van de gemaakte keuzes op de verbeelding en in de regels. Dat betekent dat er wordt aangegeven waarom een bepaalde functie ergens is toegestaan en waarom bepaalde bebouwing daar acceptabel is.

7.2 Opzet van de regels

Kenmerk van de Nederlandse ruimtelijke ordeningsregelgeving is dat er uitgegaan wordt van toelatingsplanologie. Een bestemmingsplan geeft aan welke functies waar zijn toegestaan en welke bebouwing mag worden opgericht. Bij het opstellen van dit bestemmingsplan zijn keuzes gemaakt over welke functies waar worden mogelijk gemaakt en is gekeken welke bebouwing stedenbouwkundig toegestaan kan worden. De bestaande situatie is hierbij het uitgangspunt. Het is noodzakelijk dat het bestemmingsplan een compleet inzicht biedt in de bouw- en gebruiksmogelijkheden binnen het betreffende plangebied. Het bestemmingsplan is het juridische toetsingskader dat bindend is voor de burger en overheid en geeft aan wat de gewenste planologische situatie voor het plangebied is. In deze paragraaf worden de gemaakte keuzes nader onderbouwd.

7.2.1 Algemeen

In de Wet ruimtelijke ordening (Wro) die op 1 juli 2008 in werking is getreden, is de verplichting opgenomen om ruimtelijke plannen en besluiten digitaal vast te stellen. De digitaliseringsverplichting geldt vanaf 1 januari 2010. Ook de Standaard voor vergelijkbare bestemmingsplannen 2008 (SVBP2008) is vanaf deze datum verplicht. De Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2008 maakt het mogelijk bestemmingsplannen te maken die op vergelijkbare wijze zijn opgebouwd en op een zelfde manier worden verbeeld. Vergelijkbare bestemmingsplannen leiden tot een betere dienstverlening en tot een effectievere en efficiëntere overheid.

Met de SVBP2008 is in dit plan rekening gehouden, evenals met de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) die op 1 oktober 2010 in werking is getreden.

Het juridisch bindend gedeelte van het bestemmingsplan bestaat uit planregels en bijbehorende verbeelding waarop de bestemmingen zijn aangegeven. Deze verbeelding kan zowel digitaal als analoog worden verbeeld. De verbeelding en de planregels dienen in samenhang te worden bekeken.

De regels zijn onderverdeeld in vier hoofdstukken:

1. Inleidende regels (begripsbepalingen en wijze van meten);
2. Bestemmingsregels;
3. Algemene regels (o.a. afwijkingsregels);
4. Overgangs- en slotregels.

7.2.2 Inleidende regels

Hoofdstuk 1 bevat de inleidende regels. Deze regels gelden voor het gehele plangebied en bevatten:

- *Begrippen (Artikel 1)*

In dit artikel zijn definities van de in de regels gebruikte begrippen opgenomen. Hiermee is een eenduidige interpretatie van deze begrippen vastgelegd.

- *Wijze van meten (Artikel 2)*

Dit artikel geeft onder meer bepalingen waar mag worden gebouwd en hoe voorkomende eisen betreffende de maatvoering begrepen moeten worden.

7.2.3 Bestemmingsregels

Hoofdstuk 2 van de regels bevat de juridische vertaling van de in het plangebied voorkomende bestemmingen. De regels zijn onderverdeeld in o.a.:

- Bestemmingsomschrijving;
- Bouwregels;
- Specifieke bouwregels;
- Specifieke gebruiksregels;
- Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden;
- Wijzigingsbevoegdheid.

7.2.4 Algemene regels

Anti-dubbelregel (Artikel 6): deze regel is opgenomen om te voorkomen dat, wanneer volgens een plan bepaalde gebouwen en bouwwerken niet meer dan een bepaald deel van een bouwperceel mogen beslaan, het opengebleven terrein nog eens meetelt bij het toestaan van een ander gebouw of bouwwerk, waaraan een soortgelijke eis wordt gesteld;

Algemene gebruiksregels (Artikel 7): In dit artikel worden de algemene gebruiksregels beschreven. Deze gaat uit van de gedachte dat het gebruik uitsluitend mag plaatsvinden in overeenstemming met de bestemming. Dit brengt met zich mee dat de bestemmingsomschrijving van de te onderscheiden bestemming helder en duidelijk moet zijn.

Algemene afwijkingsregels (Artikel 8): in deze regel is aan burgemeester en wethouders de bevoegdheid gegeven om bij een omgevingsvergunning af te wijken van bepaalde, in het bestemmingsplan geregelde, onderwerpen. De criteria, die bij toepassing van deze bevoegdheid in acht moeten worden genomen, zijn aangegeven;

Algemene wijzigingsregels (Artikel 9): in deze regel zijn de wijzigingsbevoegdheden opgenomen. Dit betreft een bevoegdheid van het college van burgemeester en wethouders. Aan de wijzigingsbevoegdheden is een afwegingskader gekoppeld, die bepaalt dat de wijzigingen niet mogen leiden tot een onevenredige aantasting van de gebruiksmogelijkheden van de aangrenzende gronden.

7.2.5 Overgangs- en slotregels

In hoofdstuk 4 van de regels staan de overgangs- en slotbepalingen. In de overgangsbepalingen is aangegeven wat de juridische consequenties zijn van bestaande situaties die in strijd zijn met dit bestemmingsplan. In de slotregels wordt aangegeven hoe het bestemmingsplan wordt genoemd.

7.3 Verantwoording van de regels

Kenmerk van de Nederlandse ruimtelijke ordeningsregelgeving is dat er uitgegaan wordt van toelatingsplanologie. Een bestemmingsplan geeft aan welke functies waar zijn toegestaan en welke bebouwing mag worden opgericht. Bij het opstellen van een bestemmingsplan zijn keuzes gemaakt over welke functies waar worden mogelijk gemaakt en is gekeken welke bebouwing stedenbouwkundig toegestaan kan worden. De bestaande situatie is hierbij het uitgangspunt.

Het is noodzakelijk dat een bestemmingsplan een compleet inzicht biedt in de bouw- en gebruiksmogelijkheden binnen het betreffende plangebied. Zij zijn het juridische toetsingskader dat bindend is voor de burger en overheid en geven aan wat de gewenste planologische situatie voor het plangebied is.

“Groen”

De tot “*Groen*” bestemd gronden zijn bestemd voor groenvoorzieningen en instandhouding van ter plaatse voorkomende waardevolle beplanting, als mede voor water en waterhuishoudkundige voorzieningen.

Binnen de bestemming “*Groen*” zijn uitsluitend bouwwerken, geen gebouw zijnde toegestaan, waarvan de bouwhoogte niet meer dan 5 m mag bedragen. Een voormalige aanlegvergunningstelsel (omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk of werkzaamheden) regelt de bescherming van de groenstroken bestemd tot “*Groen*”.

“Sport”

De tot “*Sport*” bestemde gronden zijn bestemd voor sportterreinen en –voorzieningen, beheersvoorzieningen, openbare nutsvoorzieningen, groenvoorzieningen, bouwwerken, geen gebouw zijnde en ondergeschikte (en gebonden) horeca. Garageboxen zijn enkel ter plaatse van de aanduiding ‘specifieke vorm van sport – garageboxen’ toegestaan. De bouwregels maken onderscheid in gebouwen, ondergeschikte gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde. Gebouwen zijn uitsluitend toegestaan binnen een bouwvlak, met dien verstande dat de bouwhoogte niet meer mag bedragen dan bestaande bouwhoogte. Voor de garageboxen is de bouwhoogte gelimiteerd tot 3 meter. Ondergeschikte gebouwen zoals dugouts (in de begripsbepaling is ‘ondergeschikte gebouwen’ nader gedefinieerd) zijn binnen het hele bestemmingsvlak toegestaan. Tevens worden bouwwerken, geen gebouw zijnde ten dienste van de bestemming toegestaan. De specifieke bouwregels regelen dat ter plaatse van de aanduiding 'specifieke bouwaanduiding - lichtmasten uitgesloten' lichtmasten ten behoeve van veldverlichting niet zijn toegestaan. Tevens wordt het gebruik van bouwwerken als drager van reclame-uitingen uitgesloten. Ook bevat deze bestemming een voormalig aanlegvergunningstelsel (omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk of werkzaamheden).

“Waarde – Archeologie 5”

De dubbelbestemming “*Waarde – Archeologie 5*” regelt juridisch-planologisch dat de voor “*Waarde – Archeologie 5*” aangewezen gronden, behalve voor de andere daar voorkomende bestemming(en), mede bestemd zijn voor het behoud en bescherming van de verwachte archeologische waarden. Een voormalige aanlegvergunningstelsel (omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk of werkzaamheden) regelt de bescherming van de gronden met de bovengenoemde dubbelbestemming.

HOOFDSTUK 8 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Het project betreft een volledig gemeentelijk initiatief. In de gemeentelijke begroting zijn financiële middelen gereserveerd voor realisatie en onderhoud/beheer.

HOOFDSTUK 9 **INSPRAAK & VOOROVERLEG**

9.1 Vooroverleg

9.1.1 Rijk

In het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) zijn de nationale belangen die juridische borging vereisen opgenomen. Het Barro is gericht op doorwerking van nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen. Geoordeeld wordt dat dit bestemmingsplan geen nationale belangen schaadt. Daarom is afgezien van het voeren van vooroverleg met het Rijk.

9.1.2 Provincie Overijssel

Het plan is voorgelegd aan de provincie. De provincie kan instemmen met de ontwikkeling.

9.1.3 Waterschap Velt en Vechct

De watertoets heeft plaats gevonden op de website www.dewatertoets.nl. Daarmee zijn de waterhuishoudkundige aspecten voldoende belicht. De beantwoording van de vragen heeft er niet toe geleid dat er nader overleg met het waterschap moet worden gevoerd. Het betreffende plan heeft geen aanleiding gegeven tot het maken van aanvullende opmerkingen.

9.2 Inspraak

Conform de gemeentelijke inspraakverordening kan het bestuursorgaan zelf besluiten of inspraak wordt verleend bij de voorbereiding van gemeentelijk beleid. In dit geval wordt afgezien van het ter inzage leggen van een voorontwerpbestemmingsplan.

9.3 Zienswijzen

Het bestemmingsplan heeft vanaf donderdag 17 januari 2013 voor een periode van zes weken ter inzage gelegen. Gedurende deze termijn zijn er geen zienswijzen ingediend.

BIJLAGEN BIJ DE TOELICHTING

BIJLAGE 1 FLORA & FAUNA ONDERZOEK

BIJLAGE 2 **STANDAARD WATERPARAGRAAF**